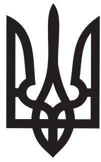
ВІВТОРОК, 13 ЛИСТОПАДА 2007 РОКУ ■ № 208 (4208)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

До такого вітру і снігу не були готові ні на морі, ні на суші

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Минулих вихідних увага усієї країни була прикута до погоди. Шторм, вітер, дощ та сніг — усе це практично паралізувало життя країни. Найтрагічнішими наслідки негоди виявилися на Кримському півострові. Там учора біля острова Тузла знайшли тіла трьох моряків, які загинули під час шторму. Доля ще п'ятнадцятьох членів екіпажу судна «Хач-Ізмаїл» на момент, коли верстався номер, залишалася невідомою. Загалом, затонули п'ять суден, два зазнали ушкоджень, і ще два — сіли на мілину. Танкер «Волгонафта-130» розколовся навпіл, і в море витекли майже дві тисячі тонн мазуту. Із 4 тисячами тонн сірки на борту пішли на дно ще два суховантажі, повідомляє прес-служба МНС. Тепер Керченській протоці загрожує екологічна катастрофа. Учора на місце НП виїхали міністри надзвичайних ситуацій Нестор Шуфрич та транспорту і зв'язку Микола Рудьковський. У МНС у цілодобовому режимі працює оперативна група.

Учора Гідрометцентр знову оголосив штормове попередження в Криму.

На знімку: *на вулицях Сімферополя.*

(Продовження теми читайте на 6-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Кворум був, а порозуміння знайти не вдалося

Учора депутатська група, створена з метою підготовки першої сесії Верховної Ради нового скликання, розпочала роботу. Цього разу до залу засідань, окрім БЮТу та «НУ—НС», прийшли представники Партії регіонів, Комуністичної партії та Блоку Литвина.

Першочергово парламентарії обирали голову групи. Після майже годинного засідання політики змушені були зробити перерву, оскільки не дійшли консенсусу у визначенні кандидатури. З боку «НУ—НС» на цю посаду пропонували Романа Зварича. А ПР — Адама Мартинюка. За обох кандидатів проголосувало по 15 осіб. Оголошену перерву мали використати для переговорів, щоб знайти вихід із ситуації, що склалася.

(Закінчення на 2-й стор.).

У Грузії діти пішли до школи, а дорослі почали підготовку до виборів

Учора в школах і вищих навчальних закладах Тбілісі відновилися заняття. Загалом ситуація в столиці залишається напруженою, але не вибухонебезпечною. Дискусії про майбутнє країни з вулиць і майданів перенесено в кабінети влади. До них зачастили також і представники міжнародних організацій. Спеціальний посланник ОБСЄ Хосеп Борелл Фонтеллес після дводенного візиту до Тбілісі заявив про необхідність відновити повну свободу преси і забезпечити всі умови для чесних і вільних виборів президента Грузії 5 січня 2008 р. Раніше з аналогічним закликом виступив заступник помічника держсекретаря США Меттью Брайза, що також відвідав Грузію. ЄС і США також наполегливо вимагають повернути в ефір закриті телеканали «Імеді» і «Кавкасія». Тим часом Грузію вже залишили троє російських дипломатів, оголошених тут персонами нон грата.

(Закінчення на 7-й стор.).

■ ЮВІЛЕЇ

13 листопада виповнюється десять років Центральній виборчій комісії

Абревіатура ЦВК вже, здається, міцно ввійшла в наше буття, майже всі громадяни віком від 18 років знають її значення, бо стають виборцями. Окремі ентузіасти навіть складають про ЦВК слогани й вірші, які під час виборчих кампаній часто скандують на площі Лесі Українки перед приміщенням комісії. А дещо менша частина поважних громадян раз на декілька років — теж під час виборчих кампаній — приносять до ЦВК документи з бажанням стати кандидатами і поборотись за владні крісла. Тобто так чи інакше цей орган уже став невід'ємною частиною нашого суспільного життя.

Про те, з якими підсумками й почуттями переходить Центрвиборчком свій десятилітній рубіж, ми запитали голову комісії, доктора юридичних наук, одного з реальних авторів чинної української Конституції Володимира ШАПОВАЛА.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ НОВИНИ

Кримінальну справу відносно Володимира Сацюка... поновлено

Про це вчора на прес-конференції розповів Віктор Петруненко, адвокат колишнього першого заступника голови СБУ Володимира Сацюка. У перші речення судових звітів пан Сацюк потрапив кілька років тому. У час, коли розпалу набула справа про отруєння тоді ще тільки кандидата у Президенти Віктора Ющенка. Нагадаємо, що саме на дачі екс-заступника голови СБУ відбулася горезвісна вечеря, невдовзі після якої пан Ющенко потрапив до лікарні. Утім у справі з отруєнням Володимир Сацюк фігурує лише як свідок. Після кількаразових допитів, за словами адвоката, жодних обвинувачень його клієнту висунуто не було. Але водночас Віктор Петруненко переконаний: саме з розкриттям справи про замах на життя Віктора Ющенка пов'язані нинішні переслідування пана Сацюка.

— Яскравий приклад переслідування, — каже адвокат, — останні події. А саме те, що Президентом України Віктором Ющенком 29 жовтня було скасовано указ колишнього глави держави Леоніда Кучми про присвоєння полковнику Сацюку військового звання генерал-майор. У свою чергу, Генеральна прокуратура вже вкотре скасувала власну постанову про закриття кримінальної справи проти мого клієнта за фактом привласнення ним майже 20 тисяч гривень.

(Закінчення на 7-й стор.).

Етикетка розповість, на яких полях вирощено продукти

У п'ятницю в Україні відкриють лабораторію якості і безпеки продукції аграрно-промислового комплексу. Її мета — привести якість вітчизняних продуктів харчування до європейських стандартів, коли на етикетці повідомляється не лише калорійність, а й місце походження товару, на яких полях його вирощено та якими пестицидами він оброблявся.

(Закінчення на 7-й стор.).

У горах зник 20-річний студент. Його мобільний не відповідає

Біля підніжжя гори Говерла рятувальники ведуть пошуки 20-річного студента Житомирського університету ім. Івана Франка. Хлопець родом з Кіровоградщини, приїхав на екскурсію в Карпати у складі туристичної групи. Наступного після приїзду дня туристи вирішили здійснити сходження на Говерлу, під час якого юнак заблукав. Рятувальники гірських пошуково-рятувальних загонів Ворохти, Яремчі та Івано-Франківська, до яких приєдналися закарпатські «еменесники», шукають зниклого з різних сторін Говерли. Його мобільний телефон не відповідає. Тим часом на Прикарпатті похолоднішало і випав сніг.

КОРОТКО

■ **Італійська гуманітарна організація «Soleterre ONLUS» започаткувала в країні благодійну акцію допомоги дітям, які перебувають на лікуванні в неврологічних та онкологічних лікарнях Києва.** ***(Укрінформ).***

■ **Чернігівщина отримала офіційне запрошення наприкінці листопада цього року взяти участь у виставці досягнень служб житлово-комунального господарства Франції.** ***(Укрінформ).***

■ **У центрі Львова на стоянках облаштовані безкоштовні місця для автомобілів інвалідів.** ***(Укрінформ).***

Розпочалася передплата на 2008 рік

Шановні читачі, ви маєте можливість передплатити «Голос України» на наступний рік, щоб уже з 1 січня одержувати свою газету українською та російською мовами. Триватиме вона, як повідомляє «Укрпошта», до 15 грудня.

Передплатна вартість п'ятиразового виходу на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами 40224 — українською та 40223 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить 5 гривень на місяць.

Передплатна вартість триразового виходу на тиждень (у вівторок, четвер і п'ятницю) за індексами 08775 — українською та 08337 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить 3 гривні на місяць.

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість за індексами 60955 — українською та 60997 — російською мовами становить 15 гривень на місяць.

У зазначені суми вже увійшла вартість оформлення передплати і доставки газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу купи грошей (3000, 2000 і 1000 гривень) та подарунків.

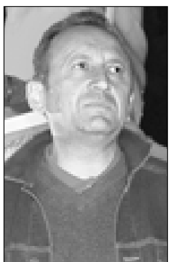
Тож не баріться, поспішайте до поштових відділень міста, району, селища міського типу та сільського вузла зв'язку і оформляйте передплату на парламентську газету «Голос України» російською та українською мовами.

«Голос України» чекає своїх читачів і шанувальників.

■ ТОЧКА ЗОРУ

Рада може непогано працювати без коаліції й опозиції

На запитання «Голосу України» відповідає Василь КОЖЕЛЯНКО — відомий письменник з Чернівців. До речі, в одному з творів 2001 року Кожелянко передбачив помаранчеву революцію.

1. Яку коаліцію вдасться сформувати у новій Верховній Раді?
2. Чи буде під час політичних домовленостей щодо утворення парламентської коаліції та розподілу посад розіграно так звану «золоту акцію»?
3. Чи можливе створення широкої коаліції?
4. Чи почне роботу Верховна Рада?
5. Чи стане Юлія Тимошенко Прем'єр-міністром?

1. Було б логічно, якби коаліцію створили ті, хто має арифметичну більшість, — БЮТ+ «НУ—НС» зі своїми 228 народними обранцями. Але, як засвідчують реалії кулуарної політики, з цим уже є проблеми. Чи можлива широка коаліція за участю Партії регіонів? Навряд чи. Виборці, які ще не втратили інтересу до політики, — не зрозуміють. Тому можливий такий варіант: так звану демократичну коаліцію (БЮТ+«НУ—НС») буде проголошено, але вже за першого голосування, за главу парламенту, не кажучи вже за друге — за прем'єра, вона дасть осічку. Не вистачить якраз трьох голосів, хоча, можливо, це і не будуть нинішні фігуранти відмови. Оскільки Конституція забороняє Президенту рік розпускати парламент, обраний на дострокових виборах, то ця Верховна Рада може аж до президентських виборів непогано функціонувати в режимі ситуативної більшості без коаліції і опозиції.

2. «Золота акція» з усіма її дивідендами тепер у Президента Ющенка. А якщо це натяк на Блок Литвина, то він зі своїми 20 кнопками нікому, за великим рахунком, не потрібен аж так, щоб за нього платити золотом. І коаліція, хоч би якою вона створилася б, і опозиція можуть легко обійтися без двадцятьох «литвинівців», якщо за це треба буде давати десь таку плату, як минулого скликання, соціалістам. Інша річ, що Володимир Литвин, так само як Іван Плющ, може стати Головою Верховної Ради в разі, якщо не буде створено жодної коаліції.

3. А навіщо? Якщо в БЮТ і «НУ—НС» нічого не вийде, то уряд В. Януковича залишиться виконувати обов'язки принаймні рік, до наступного розпуску парламенту і нових виборів. Що й треба було довести тим, хто не хоче бачити Юлію Тимошенко Прем'єр-міністром. А це, як відомо, не лише регіонали і комуністи. Коаліція у форматі ПР+«НУ—НС» або ПР+«НУ—НС»+БЮТ, чи навіть ПР+БЮТ нікому з її можливих учасників не вигідна, з огляду на ймовірні ще одні парламентські та президентські вибори.

4. Вона може не почати свою роботу, якщо хтось із суперважковаговиків — Партія регіонів або за певної ситуації БЮТ — вийде з парламенту чи взагалі не ввійде до нього. Це було б вигідно і Президенту — він стає єдиним легітимним органом державної влади, і ПР — уряд В. Януковича, незважаючи на хисткий статус «в.о.», — залишається.

5. Тимошенко може стати прем'єром, питання лише в тому, наскільки їй це потрібно. Адже, якщо її знову «не допустять» до влади, вона легко зможе переконати своїх прихильників на президентських виборах, що тепер єдиний порятунок України в тому, щоб її обрали Президентом. І не факт, що не оберуть. А нині ставати прем'єром за дуже «дружнього» Президента і лютої опозиції — це кожного дня виправдовуватися, чому не виконано передвиборні обіцянки.

Сергій СУЛИМА.

Без стабільності в парламенті не можна говорити про економічний розвиток

Партія регіонів направила до Центральної виборчої комісії документи для реєстрації усіх 175 народних депутатів. Про це повідомив представник ЦВК **Олександр Шелестов**. Водночас він припустив, що вже в четвер ЦВК прийме постанову про реєстрацію народних депутатів від Партії регіонів.

***

Якщо українська армія за два з половиною роки не перейде на контрактну основу, вона не перейде на неї ніколи. Таку думку, як повідомляє прес-служба КПУ, висловив народний депутат **Петро Цибенко**. «Нещодавно я почув одну дивну річ, яка викликала в мене сумнів з приводу того, чи варто в Україні взагалі створювати професійну армію. По радіо повідомили, що військовослужбовець контрактної служби покинув місце розташування своєї військової частини, фактично втік. Якщо втікає контрактник, то про що можна говорити?» — зауважив комуніст.

***

Народний депутат, член Партії регіонів **Тарас Чорновіл** не вірить у можливість порозуміння між БЮТ та «Нашою Україною» і формування так званої помаранчевої коаліції. За його словами, проблеми коаліції були закладені саме в можливих коаліціянтах БЮТ і «Нашої України». З одного боку, це дикі амбіції й апетити Юлії Тимошенко в деяких прагненнях, які не збігаються з прагненнями її потенційних партнерів по коаліції, з другого — це «мед» створення списку «Нашої України» згідно з принципом «кожної твари по парі», який апріорі був приречений на створення подібних конфліктів і дуже серйозних протистоянь інтересів.

Тарас Чорновіл переконаний, що керівництво Верховної Ради може бути сформоване і без коаліції, а уряд в такому разі діятиме з приставкою в.о. І так може тривати протягом року. Тому що, згідно з Конституцією, після дострокових виборів ще раз розганяти парламент і створювати ще одні позачергові вибори не можна. Те, що ми можемо жити і без коаліції, усі чудово розуміють. Лише ініціатори помаранчевої коаліції демонструють відчуття паніки. Ми чекаємо, доки помаранчеві відтанцюють свій танець на граблях. А вже після того будемо готові до більш активної роботи.

***

Володимир Литвин, лідер одноименного блоку, вважає, що Президент ще не визначився, кого він хотів би бачити на посаді Прем'єр-міністра. Про це він повідомив в інтерв'ю «5 каналу». За його словами, для глави держави «є однаково неприйнятними дві найбільш очевидні й реальні кандидатури, тому що вони будуть ключовими суперниками на чергових президентських виборах».

***

Депутат фракції «Наша Україна» у Київраді **Зорян Шкіряк** переконаний, що затягування початку роботи Верховної Ради шостого скликання негативно позначиться на формуванні та затвердженні місцевих бюджетів, що призведе до непрогнозованих наслідків при фінансуванні бюджетної сфери та реалізації соціальних програм, повідомляє прес-служба партії.

***

На сьогоднішній день найголовніше для українського політикуму — пройти етап дискусії і формування коаліції. Таку думку висловив Президент України **Віктор Ющенко** після церемонії складання військової присяги молодим поповненням окремого полку глави держави. Віктора Ющенка хвилює те, що українська політика залишається у стані агресії. Глава держави переконаний: обов'язок кожного політика — сісти за стіл переговорів. «Я не бачу цих столів, я не бачу цих переговорів — мене це хвилює тому, що без діалогу неможливо дати відповідь на ключові питання української політики — як принести політичну стабільність перш за все в український парламент», — зауважив він. І нагадав лідерам політичних сил: «Вони пройшли в український парламент формувати стабільність політичного характеру, без якого ні про економічний розвиток, ні про боротьбу з цінами, ні про будь-які економічні, соціальні або гуманітарні проекти просто не доводиться говорити».

***

Замість **В'ячеслава Кириленка** може бути запропонована інша кандидатура на посаду глави парламенту, оскільки він не є тією фігурою, котра зможе об'єднати парламент. Таке припущення висловив бютівець Руслан Лук'янчук. «У Президента часто змінюється думка, він її може знову змінити з метою консолідації суспільства. На рівні чуток — може бути запропоновано кандидатуру Івана Плюща. Хоча я не бачу поки що компромісної фігури на цю посаду. Наші політики не виключають формату широкої коаліції». Президент вочевидь намагається «загальмувати» створення «демократичної коаліції», — зазначив політик.

Громадянське суспільство потерпає від байдужості високопосадовців

В Україні поки що не сформовано системної державної політики сприяння становленню громадянського суспільства. Розвинуті країни світу вже перейшли до таких пріоритетів співпраці, як забезпечення різних форм і способів фінансування громадських організацій. На цьому наголосив представник Українського незалежного центру політичних досліджень Максим Лациба вчора на всеукраїнській конференції «Державна політика сприяння розвитку громадянського суспільства. Нові пріоритети».

Як вважає заступник голови департаменту комунікації влади та громадськості секретаріату Кабінету Міністрів Наталія Дніпренко, треба визначити пріоритети державної політики щодо сприяння розвитку громадянського суспільства.

Завдання створити концепцію сприяння розвитку громадянського суспільства, яка існує в багатьох країнах, ставилося ще до 2005 року. «І я дуже сподіваюся, що на цьому тижні цей документ потрапить до урядового комітету. Він підписаний та погоджений з усіма міністерствами», — сказала Наталія Дніпренко.

Сьогодні робота конференції «Державна політика сприяння розвитку громадянського суспільства. Нові пріоритети» триватиме.

Однак склалося враження, що високі мужі не вельми переймаються проблемами формування громадянського суспільства. Оскільки в перший день роботи учасники не дочекалися жодного із запрошених високих осіб: ані урядовців, ані народних обранців.

Сергій МЕЛЬНИК.

Кворум був, а порозуміння знайти не вдалося

(Початок на 1-й стор.).

До речі, ще до перерви БЮТ запропонував кандидатуру Ігоря Шарова **(на знімку праворуч)**. Однак той відмовився від цієї посади.

І після перерви робоча група не дійшла згоди. За словами лідера БЮТ Юлії Тимошенко, опоненти демократичної коаліції відмовились голосувати за розгляд питань, які пов'язані з початком роботи Верховної Ради. Каже, вони вимагають спочатку розподілити портфелі навіть у робочій групі. Ю. Тимошенко наголосила, що, на думку представників БЮТ, це не першочергове питання. Значно важливіше, на її погляд, зробити все, щоб парламент розпочав роботу 20 листопада. Однак через позицію Партії регіонів це стало неможливим. Лідерка БЮТ нагадала, що, згідно із законом, Верховна Рада все одно запрацює, незалежно від результатів роботи підготовчої групи. І станеться це не пізніше 26—27 листопада. Тоді депутати зможуть розглянути всі необхідні питання просто в сесійній залі.

Сьогодні робоча група продовжить своє засідання. Як сказала представниця Партії регіонів Раїса Богатирьова **(на знімку ліворуч)**, її політична сила наполягатиме на кандидатурі Адама Мартинюка на посаді керівника робочої групи, а «НУ—НС» і БЮТ цю кандидатуру не підтримуватимуть.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більш як половина киян негативно оцінюють роботу міського голови

Діяльність київського міського голови Леоніда Черновецького негативно оцінюють 53,2 відсотка киян. Зокрема майже 25 відсотків оцінюють її повністю негативно, решта — переважно негативно. Про це свідчать результати опитування, проведеного фондом «Демократичні ініціативи» і фірмою «Юкрейніан соціолоджі сервіс» з 29 жовтня по 7 листопада (було опитано 1502 киянини старше 18 років).

Крім того, 20,7 відсотка опитаних оцінюють його роботу наскільки негативно, настільки й позитивно, 11,8 відсотка — переважно позитивно, 3,5 відсотків — повністю позитивно. Проведення дострокових виборів столичного голови підтримують 46,5 відсотка респондентів (це більше, ніж було прихильників дострокових парламентських виборів). Протилежної думки дотримуються понад 30 відсотків респондентів.

Водночас, якби на посаду міського голови претендували троє кандидатів, більшість киян підтримали б Віталія Кличка — 26, лідера «НУ—НС» Юрія Луценка — 16,3, а чинного міського голову — 14,5 відсотка. Однак ці дані можуть змінитися, зокрема через те, що понад 20 відсотків виборців ще не визначились у своїх симпатіях.

І переможці, буває, плачуть

■ РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Позачергові вибори до Верховної Ради 30 вересня дещо переформатували стосунки між політичними силами, які мали б консолідуватися. Лідерами виборчих перегонів на Чернігівщині стали Блок Юлії Тимошенко (41,92 відсотка голосів), Партія регіонів (20,72) та блок «Наша Україна—Народна самооборона» (14,85).

Благородні ідеї та амбіції

Уже на першій післявиборній сесії обласної ради представники БЮТ у Чернігівській облраді виступили з ініціативою виділити кошти на найбільш соціально значні об'єкти, які потребують додаткового фінансування. Ця начебто цілком благородна ідея переможців спричинила шквал емоцій, звинувачень. Оскільки проект не обговорювався в комісіях, про нього не знали навіть союзники-«нашоукраїнці», то це й викликало ревниві підозри, що в такий спосіб згадана політична сила хоче «віддячити» насамперед тим районам, де отримала найбільшу підтримку. Справді, у проект додаткового фінансування не потрапили декілька північних районів.

Наступна сесія облради виправила ситуацію. На фінансування першочергових об'єктів, які перебувають в аварійному стані або потребують невідкладного завершення, спрямовано 6,4 мільйона гривень. Але, як показало кількагодинне обговорення, конфронтація між представниками БЮТ та «Нашої України» досягла апогею. Депутати від КПУ, СПУ, Партії регіонів, Блоку Литвина фактично стали на бік «нашоукраїнців» і не проголосували за проект фінансування найбільш соціально значних об'єктів, підготовлений бютівцями.

Партійні амбіції дуже псують стосунки між депутатськими корпусами і міськими головами, головами райдержадміністрацій. «Тарифна благодійність» обранців-партійців у Ніжині, Варві призводить до фінансової безвиході постачальників тепла, води.

У Прилуках депутатська більшість відправила в жовтні весь міськвиконком у відставку. У Чернігові й досі не вирішено ситуацію з обранням одного із заступників. Усі ці партійний тиск, намагання проштовхнути «своїх» у виконавчу владу час від часу розпалюють пожвавлюють життя багатьох населених пунктів. Практика показує, що нинішнє законодавство щодо обрання міського голови громадою не дає відповіді на запитання, як йому виконувати свою програму, якщо депутатський корпус має інше партійне забарвлення, ніж він. Фактично керівники багатьох чернігівських міст змушені місяцями лавірувати, поступатися, а то й відверто конфронтувати з народними обранцями. Їхній дорогоцінний робочий час у цих з'ясуваннях стосунків не йде на користь громаді.

Кулаки після бою

Після виборів більшість партосередків пригасила свою активність. УНП, яка має справді реальні осередки в районах, у Чернігові, останнім часом перетворилася на пасивного спостерігача політичних процесів. Чернігівські «Народна самооборона», НДП, Партія промисловців і підприємців та інші, схоже, притихли на невизначений період. Проте на цьому тлі не затихає активність їх ідеологічних супротивників-«підпільників». В області сталося декілька резонансних «партійних» злочинів без зазначення авторства. Облито фарбою монумент Героям Крут. Уночі 1 листопада невідомі зловмисники вчинили хуліганський напад на офіс обласної організації УНП. Було зірвано та розбито її вивіску. Такі прояви — свідчення того, що окремі малопотужні політичні сили безсилі вести відкриту публічну політичну дискусію.

Партія регіонів має значну підтримку в населення, але водночас вона, з неабияким кадровим потенціалом, по суті, лише впливає на рішення сесій через своїх представників. Конфігурація політичних сил не дозволяє їй мати керівні портфелі.

Загалом, усі чернігівські партосередки чекають з нетерпінням перших засідань Верховної Ради. Не секрет: їхня поведінка, стратегія, подальша робота великою мірою залежатимуть від того, як домовлятимуться в Києві новообрані народні депутати України.

У статусі тимчасових

Арешт у червні цього року голови Козелецької райдержадміністрації Володимира Француза, який очолює фракцію «Нашої України» в обласній раді, став детонатором низки подій у політичному житті області. Хоча районний керівник за місяць до інциденту попередив низку інстанцій про можливі провокації щодо його особи, все-таки він і нині перебуває під слідством «за хабар». Одразу після його гучного затримання, ще до суду, Київ відреагував несподіваною суворою перевіркою, за підсумками якої подали у відставку голова облдержадміністрації Микола Лаврик, третина голів райдержадміністрацій.

Звісно, владна вертикаль на радість опонентів помаранчевих була під час виборчої кампанії достатньо послаблена. Уже пройшли вибори, а багато керівників і обласного, і районного рівня перебували, або й досі перебувають, у статусі тимчасово виконуючих обов'язки. Кожен із них не знає, чи працюватиме на обійманих посадах, чи Київ затвердить інших. Додамо до цього стан невизначеності всіх їхніх підлеглих. Адже призначення нового голови райдержадміністрації — це часто і заміна команди наближених.

Новому голові облдержадміністрації, «нашоукраїнцю» Володимиру Хоменку, який позбувся приставки «т. в. о.» лише в середині жовтня, нелегко водночас із ознайомленням з областю підшукати собі команду професіоналів. Адже з 2005 року місцева адмінвлада настільки перетасована, «розмішана» новими людьми, що дуже важко серед них одразу знайти кваліфікованих менеджерів, фахівців зі стажем не партійної, а господарської, керівної роботи. Його попередник Микола Лаврик свого часу привіз у Чернігів команду сумчан. Але такий підхід мав свої плюси і мінуси. Зокрема, місцева еліта все-таки була незадоволена недовірою до її управлінських можливостей. Мабуть, частково її інтриги і призвели до кадрового рішення Президента.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

■ ФОТОФАКТ

У редакції газети «Хрещатик» відбувся «круглий стіл» на тему: «Позапарламентські партії: перспективи існування».

***На знімку:* учасники зібрання (зліва направо) Олександр Мустафін (заступник голови СДПУ(о), Василь Волга (народний депутат V скликання), Денис Жарких (в. о. головного редактора газети «Хрещатик»), Віталій Кононов (голова політради Партії зелених), Андрій Єрмолаєв (директор Центру соціальних досліджень «Софія»).**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Посадив останнє дерево

На Прикарпатті під час проведення масової акції посадки зелених насаджень раптово помер начальник управління охорони здоров'я Івано-Франківської ОДА депутат обласної ради Григорій Бойчук. Захід проводився в рамках Всеукраїнської акції «Озеленення країни — спадщина для майбутніх поколінь» на території села Хотимир Тлумацького району. Погода була сира і холодна. Григорій Бойчук, за свідченнями очевидців, встиг посадити саджанець, як йому стало зле. Кажуть, підвело серце. Бригада швидкої медичної допомоги з районної лікарні виявилася безсилою.

Григорію Бойчуку першого січня цього року виповнилося 50 років. Начальником обласного управління охорони здоров'я був призначений у 2005 році, а депутатом обласної ради став у 2006 році. Він був чудовим фахівцем, людяною і чуйною до чужої біди людиною. На жаль, смерть забирає найкращих.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Перестали жити одним днем

Зразківська сільрада у Куйбишевському районі — найсправжнісінька глибинка. Краєвиди тут дуже мальовничі, бо круті береги Конки прикриті лісовими насадженнями, а острівки первісного степу навесні буяють різноцвіттям. Тому влітку невеличкі села наповнюються гамором і сміхом приїжджих онуків, а от узимку їх огортає майже «стерильна» тиша. І ритм життя, заколиханий рутиною буденності, сповільнюється.

Чистота у дворах і на вулиці, яку не сховало навіть опале листя, свідчить про те, що сільчани вже вийшли із «штопора» приреченості й перестали жити одним днем. Але яким воно буде, оте завтра? Переданий на баланс сільради дитсадок, у куточку якого тулиться поштове відділення, зяє розбитими вікнами й тихо помирає, у корпусах тваринницької ферми замість худоби розмістили обладнання переробного цеху... А на дверях Будинку культури вже не один рік висить замок, нуль художньої самодіяльності, у школі — лише 27 учнів. Але ще жива бібліотека, доглянуті двори і вулиці.

Ці контрасти, за словами сільського голови Світлани Буць, зумовлені малочисельністю громади й дотаційністю території. Зразкове, Зелений Гай, Діброва й Верхньодрагунське ніколи не були великими селами, а тепер тут разом проживає всього чотири сотні людей, більшість із яких — пенсіонери. Є кілька підприємців, котрі тримають крамнички, шиють одяг та постачають у школу продукти, жменька фермерів. Без них було б важко, але «сонцем», довкола якого крутиться тутешнє життя, можна назвати лише господарське товариство «Зразкове».

— Усі ми дуже вдячні його директору Володимиру Вишневському, за ініціативою якого трудовий колектив піклується про громадські потреби, — каже сільський голова. — Чому в нас чисто у дворах і на вулицях? Тому, що господарство щотижня вивозить сміття. Дітей теж возять на уроки і з уроків, тримають у своєму штаті шкільного кухаря, коли що кому треба, допомагають. Ось зараз на другому поверсі адміністративного приміщення, який належить товариству, йде «крутий» ремонт. Незабаром тут у кількох кімнатах розміститься фельдшерсько-акушерський пункт, а за їх оренду ми платитимемо з бюджету лише гривню на рік. Хіба це не по-людськи?

Якби я добре не знав Володимира Михайловича, то міг би й подивуватися такій щедрості. Адже сьогоріч рідко який із директорів сільгосппідприємств не бідкається. Мовляв, посуха все з'їла, навіть з людьми нічим розрахуватися. Він же не кривився і не морщився, віддавши за оренду кожного паю по 1,9 тонни зерна — на чотири центнери більше, ніж в урожайному минулому році. Зробив це не від великих статків, а по справедливості. Хоча, що казати, у «Зразковому» і тепер зібрали досить пристойний ужинок. Пшениця, наприклад, дала по 33,1 центнера з гектара, соняшник — по 17. Було ще 600 гектарів олійного льону, який хоч і запалився від спеки, та все-таки вродив. І це дало можливість взяти у кредит потужний американський трактор «НьюХоланд» та датський зернозбиральний комбайн «Мойсей Фергюсон».

Не маючи сил утримувати тваринницьку ферму (на двох тисячах гектарів не розженешся, та й з кадрами негусто), у «Зразковому», як ніде, приділяють увагу розвитку свого переробного комплексу. За ці роки до млина і крупорушки додалися олійниця, в якій переробляють соняшник, гірчицю, ріпак, сою та льон. Зараз монтується установка для виготовлення біодизельного пального й лаків, а місяць тому запустили в роботу екструдер-брикетувальник, за допомогою якого із звичайнісінького соняшникового лушпиння виготовляють вугільні брикети, котрі під час згоряння дають більше тепла, ніж високоякісний антрацит. Зате вони вдвічі дешевші, а головне — безпечні для здоров'я. Тому й попит на це паливо дуже великий, кажуть, навіть за кордон його відправляють.

Від уміння керівників і спеціалістів розумно господарювати найменше в районі сільгосппідприємство не поступається ефективністю виробництва великим товаровиробникам. І все ж таки на перше місце в своїй роботі Володимир Михайлович ставить навіть не отримання прибутків, а соціальний фактор.

— Люди у нас розумні й працьовиті, тому прикро, коли вони виїжджають на заробітки у великі міста, Росію, Канаду чи Великобританію. Отож заради майбутнього і створюємо робочі місця. Із 80 нинішніх працівників лише 12 — механізатори, а решта трудиться у переробному комплексі та в майстернях. На жаль, жінкам у нас знайти роботу важко, тому вони більше порються в домашньому господарстві. Добре, що хоч молоко нині у ціні. Але держава має подбати про їх трудову зайнятість, відродивши у малих селах об'єкти соціальної інфраструктури та стимулюючи розвиток підприємництва. Бо з цією проблемою місцева влада сама не впорається.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: депутат Куйбишевської районної ради, директор ТОВ «Зразкове» Володимир Вишневський.

Фото автора.

Центр допоміг 8 тисячам людей

■ ЮВІЛЕЇ

Виповнюються десять років Центру мініінвазивної хірургії Рівненської обласної клінічної лікарні — саме тоді він прийняв перших пацієнтів. Це й стало приводом для розмови із завідувачем центру, головним хірургом області, заслуженим лікарем України, доктором медичних наук, професором Юрієм СЕМЕНЮКОМ (на знімку).

— В Україні зазвичай лапароскопічні апарати в обласних лікарнях стоять у відділеннях загальної хірургії. Ми у той час вирішили створити окремий центр, але об`єднати тут лапароскопічні та ендоскопічні оперативні втручання, операції під контролем ультразвукової діагностики, — розповідає Юрій Семенюк. — Ми знайшли та обладнали приміщення на 15 ліжок, а Міністерство охорони здоров`я нам дозволило по індивідуальному штату зробити такий центр — на той час єдиний в Україні. А життя з роками довело, що ми зробили правильно: Центр себе виправдав. А тому за нашим прикладом згодом подібні центри облаштовано в Івано-Франківську, Хмельницькому, Житомирі та інших містах України.

— Юрію Степановичу, ви сказали, що центр себе виправдав...

— За десять років у нашому центрі (тут, нагадаю, лише п`ятнадцять ліжок) зроблено більш як 8 тисяч операцій, а у рік у середньому ми робимо їх по 750—800. У нашому центрі один з найкращих показників перебування у стаціонарі, він дуже короткий — до трьох днів. Тобто хворі швидко відновлюються після операції, а відтак швидше виходять на роботу після лікарняного. Це, за нашими підрахунками, дає змогу державі щороку економити на лікарняних та утриманні хворих у стаціонарі близько 700—800 тисяч гривень. Порівняймо: хворому після лапароскопічної операції в загальному дається лікарняний приблизно на десять днів, тоді як після звичайного хірургічного втручання для відновлення працездатності потрібно місяць, а то й кілька.

До того ж ми повністю окупили обладнання, на яке держава під час створення Центру витратила 160 тисяч гривень. Нам тоді придбали операційну стойку, наркозний апарат і шість функціональних ліжок. Це обладнання давним-давно окупилось. Більше того, терміни його придатності вже минули, але підремонтовуємо, за рахунок спонсорів доповнюємо інструменти, які ламаються. Ось так і виживаємо...

— Хоча, мабуть, мрієте про нове обладнання. Адже одних лише «золотих» рук хірургів для успішної операції замало?

— Звичайно, мріємо. Я ще, як головний хірург області, мрію про те, щоб такі якщо не центри, то хоча б відділення були у всіх районах області, як, скажімо, у місті Березному, де придбали обладнання з допомогою народних депутатів України. Але, на жаль, за нинішнього фінансування медицини ці мрії не можуть стати реальністю. А тому, як прагматик, виходячи з нинішнього мізерного фінансування медицини, вважаю, що дороговартісне обладнання повинно накопичуватись в обласних лікарнях, бо воно тут дає максимальну віддачу. До того ж тут одержують медичну допомогу мешканці усієї Рівненщини, а також з інших областей. Порівняймо: якщо у Березному роблять у середньому за рік близько 90 операцій на жовчному міхурі, то у нашому центрі — понад 500. Інша справа, що у всіх райцентрах має бути ендоскопічне, ультразвукове обладнання, щоб виявляти патологію у населення.

Поки що ми виживаємо за рахунок спонсорів. Той самий ремонт на початку створення Центру теж виконали спонсори, за що я їм щиро вдячний. Але так довго тривати не може. В області обмежена кількість меценатів, які мають можливості вкладати гроші в медицину. А такі промислові гіганти, як, скажімо, ВАТ «Рівнеазот» більше працює на міську медицину, бо розміщені на території Рівного.

— А що дає очолюваному вами центру автономність?

— У нас чотири хірурги, які володіють усіма методами загальної хірургії. І не тільки. Ми займаємось урологією, онкологією, гінекологією, одне слово, практично всією хірургією. Хірурги володіють усіма методами дослідження, тобто як на виробництві є замкнутий цикл, так само і у нас: ми самі робимо і аналізуємо ультразвукове, ендоскопічне дослідження, ми самі вирішуємо, яку тактику хірургічного лікування хворого застосувати. Наприклад, у випадках гострого запалення жовчного міхура та супутніх патологіях під контролем сонографії ми бачимо, що лапароскопічно ця операція неможлива, оскільки уже дуже великий запальний процес. Доводиться проводити її традиційними методами. На цю тематику навіть була захищена докторська дисертація, і нині декілька наших хірургів працюють над кандидатськими саме з техніки лапароскопічних операцій, з мініінвазивних пункційних технологій, тому що ми проводимо операції і на підшлунковій залозі, і на нирках, і на печінці тощо. У нас накопичений великий досвід, ми ділимось ним і через публікації (у середньому за рік друкується до 20 наших наукових статей), і беручи участь у всіх конференціях в Україні, а також міжнародних. Так, на міжнародному конгресі з ендоскопічної хірургії у Греції ми представили чотири наукові статті.

— А ще при вашому центрі діє кафедра медичної діагностики і невідкладних станів факультету післядипломної освіти Тернопільського державного медуніверситету імені І. Я. Горбачевського, яку ви очолюєте.

— На кафедрі, крім мене, працюють і кандидати медичних наук. Ми затвердили три кандидатські дисертації через медуніверситет, плануємо ще дві. Тобто, крім практичної роботи, і при тому, що у нашому місті немає медичного вузу, ми займаємось наукою, впроваджуємо сучасні технології. Ми співпрацюємо з клінікою кардіохірургії міста Забже (Польща), яку очолює професор Зимбала, зокрема, щодо впровадження нових діагностичних методик і оперативних втручань на судинах серця, а також з провідними хірургічними інститутами України. Ми проводимо спільно міжобласні конференції з участю провідних фахівців світу, де поповнюють свої знання наші хірурги, а спільно з колегами із сусідніх Волинської і Тернопільської областей — наукові хірургічні товариства. Через це маємо гарні результати в роботі, авторитет в Україні.

— А що згадується у ювілей центру?

— Найперше, як важко ми його створювали. Тоді будівельникам допомагали наші медсестри на чолі з Світланою Шинтар, санітарки. Скільки будвідходів вони винесли з четвертого поверху! Тоді саме демонструвався телесеріал, і вони жартома називали себе Ізаурами. Але тепер кажуть, що не шкодують, що працювали так важко: Центр затишний, тож і медперсоналу, і пацієнтам тут комфортно.

А ще пригадую, як набирав кадри. Це була одна з моїх головних умов до тодішньої адміністрації обласної лікарні. Запросив досвідченого хірурга Івана Васильовича Сидорука і двох молодих хірургів Олександра Патійка і Володимира Федорука. Ми з Іваном Васильовичем передавали їм свій досвід, і тепер вони хірурги високої кваліфікації, які виконують складні операції.

— Дякую за розмову. З ювілеєм центру ваш чудовий колектив! І щоб збулися ваші мрії про нове обладнання.

Інтерв`ю взяла
Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото автора.

■ ЦУКОР

Не звикайте до солодкого!

Саме такий підтекст спливає за останньою звітністю (станом на 2 листопада) Національної асоціації «Укрцукор». На цей момент заводи виготовили 1 137 782 тонни цукру. При цьому виробляти його вже припинило 19 підприємств, тоді як минулого року о цій порі лише п'five. Помили руки після переробки цукрових буряків два заводи на Вінниччині, по одному на Житомирщині, Одещині, Сумщині, Полтавщині і на Тернопіллі, три — у столичному регіоні, сім — на Черкащині...

Нагорі турнірної таблиці

Звітність цукровиків чимось перегукується з турнірною таблицею чемпіонату країни з футболу. І в регіональному, і в конкурентному розрізі. Підсолоджують країні життя чимало областей, але здебільшого пропозицію солодких кристалів на внутрішньому ринку формують визнані авторитети. Лідер — Вінницька область, де працює найбільше переробних заводів і яка істотно випереджає інших за всіма показниками, зокрема за обсягом прийнятих від заготівельників і переробленими цукрових буряків (1642,6 тисячі тонн). Це природно, зважаючи на власну сировинну базу цукроварів. І логічно, з огляду на те, що найбільших успіхів у виробництві цукру (в середньому від 8 до 11,5 тисячі тонн на завод, але є і значно більше) тут досягають такі амбітні власники, як, приміром, «Укрпромінвест» (Крижопільський цукрозавод та ін.). Так само не викликає подиву поява на другому місці турнірної таблиці Полтавської області, де на перших ролях ТОВ «Астарта-Київ» (Яреськівський, Веселоподільський, Глобинський, Кобелецький цукрозаводи), а також ТОВ «Українська продовольча компанія» (Оржицький, Карлівський цукрозаводи). На третьому місці — столичний регіон, де до вищеназваних власників приєднується ТОВ «Євросервіс-Україна» (Рокитнянський цукрозавод). Прикметно, що тільки ці області впевнено перейшли стотисячотонний рубіж з виробництва цукру на 2 листопада. Підсумовувати ще не на часі (буряки копатимуть і перероблятимуть, як завжди, до грудня), але не виключено, що після перевиробництва цукру сезону 2006 вже навесні 2008-го утвориться певний дефіцит солодких кристалів, і ціни на них знов поповзуть угору.

Тому, погодьтеся, запитання не риторичне, хто з власників цукрозаводів може дотягти до стотисячотонного показника виробництва цукру, що очікує так званий середній клас переробників і відверто слабкі цукрозаводи? Зрештою, на які ціни кілограма цукру натякає ця турнірна таблиця?

Нагадаю. Перевиробництво цукру минулого сезону і ведмежа послуга держави у вигляді мінімальних цін, що перекривали ринкові, позбавила всіх власників сенсу торгувати. А торгівля для цукрового бізнесу — що для футболістів забивати голи. Збільшення обсягів продажів — запорука динамічного розвитку виробництва і надійності захисту від усіляких форс-мажорних ризиків, пов'язаних з погодними сюрпризами і особливостями державного регулювання. Роздрібні ціни, які почали рухатися вгору цієї осені, ще не дотягують до собівартості виробництва цукру, в Національній асоціації цукровиків наголошують, що кілограм цукру подорожчає на 30—40 копійок ще до нового року. Але з огляду на втрачені прибутки цим навряд чи обмежиться. Це перше, що непокоїть.

Тенденція до подорожчання цукру охопила вже чимало країн колишнього СРСР. Казахстан уже просить Індію допомогти сирцем для запобігання інфляційним процесам за прикладом Росії. Поза тим вільного сирцю на світовому ринку зараз роздобути нелегко через зацікавленість країн-експортерів енергетичними властивостями цукрової тростини. Тому цього разу вона може і Україні не зарадити.

Повернімося, утім, до статистики. Найближче до стотисячотонної позначки виробництва цукру стоїть Харківська область — виготовлено 90220 тонн солодких кристалів. І Черкаська область — 79498 тонн. З'ясовується, що дякувати треба ВАТ Цукровий союз «Укррос» (ВАТ «Куп'янський цукрозавод», СГП «Цукрове», ВАТ «Пальмірський цукрозавод» та ін). Загальний поточний результат (станом на 1 листопада) шести цукрозаводів «Укрросу», як з'ясовується, найкращий — виготовлено 111293 тонни цукру. Далі йдуть «Українська продовольча компанія» (108551 тонна), «Астарта-Київ» (86687 тонн), ТОВ «Євросервіс» (83316 тонн), «Дакор» (70742 тонни) і «Укрпромінвест» (56223 тонни). Отже, це ті, хто й робить погоду на солодкому ринку. За всіма цими компаніями стоять потужні агропромислові холдинги з диверсифікованим бізнесом (вирощуванням і торгівлею зерновими культурами, м'ясними, молочними продуктами, комбікормами та іншою сільськогосподарською продукцією). Зазвичай їхні заводи сертифіковані за міжнародними стандартами, мають власні зони бурякосіяння і складські приміщення, озброєні високотехнологічним устаткуванням для виробництва цукру, гранульованого жому, бурякозбиральною технікою відомих європейських та американських виробників. Для прикладу, за словами голови ради директорів ВАТ Цукровий союз «Укррос» Олексія Крутибіча, для того щоб підняти переробні потужності на Чортківському цукрозаводі (Тернопільська область) до 8,5 тисячі тонн перероблених буряків за добу, знадобилось інвестувати близько 15 мільйонів євро. До слова, на Тернопіллі ще п'five заводів представляє «Українська продовольча компанія» і один потужний — Західна компанія «Дакор», яка має чотири заводи в західному регіоні.

Поза сумнівом, такі власники мають достатній капітал для розширення бізнесу. А про бажання можна судити хоча б із публічних заяв директора цукрового напрямку компанії «Євросервіс» Андрія Корнюшенка щодо оформлення угод про купівлю двох підприємств на Хмельниччині, а в перспективі — 10 в різних регіонах. Це резонно з огляду на те, що рентабельність цукрового бізнесу вища, ніж у Росії, а ціни за такі активи значно помірніші. І це означає, що цей процес скоротить незабаром саму турнірну таблицю.

Перше коло низинки

Станом на початок листопада працювало вже 90 заводів, тоді як на цей період торік — 113. Більшість цукроварів, як випливає з турнірної таблиці, не добрали від початку виробництва й сотні тисяч тонн сировини, тому я умовно називаю їх низинкою неформальної першості з виробництва цукру. Попри те, що низинка — це щонайменше 56 відсотків питомої ваги солодкого ринку, на неї вже тисне «верхівка». І от-от спрацює футбольне правило: якщо не забиваєш голи ти, то їх забивають тобі. Довготривале зволікання з оновленням основних фондів цукрозаводів низинки у багатьох випадках знецінило їх до вартості металобрухту. Тому й ціни на них незіставні з російськими. До таких висновків наштовхує і п'ятірка кращих заводів, які до 1 листопада заготували понад 300 тисяч тонн сировини: Теофіпольський («Євросервіс»), Чортківський («Укррос»), Лохвицький («Райз»), Пальмірський («Укррос»), Крижопільський («Укрпромінвест»).

Проте не варто квапитися з фатальними висновками щодо майбутнього багатьох цукрозаводів, які тепер переживають, прямо кажучи, чорні часи. Адже всі вони розташовані на дорогій родючій землі. Чималі прогалини в земельному законодавстві природно гальмуватимуть процес торгівлі збитковими активами цукрової галузі. До того ж їхня консолідація на користь лідерів ринку не завжди веде до закриття заводів — наш бізнес так само, як американський, дивиться на цукрові буряки як на стратегічну сировину. А влада — як на гарантію мирного співіснування з громадою. Адже різке згортання виробництва у цукровій галузі обов'язково спричинить масовий сплеск безробіття, що зруйнує і без того тонку грань взаєморозуміння між владою і громадою. Отже, до цього якщо й дійде, то нескоро. Фігурально кажучи, нинішню осінь можна розцінювати, як переруву між двома колами уявного чемпіонату з виробництва цукру на внутрішньому ринку. Перше коло низинка програла — це факт. І щоб не втратити свій бізнес остаточно, вона підніматиме ціни на свою продукцію. Така психологія.

Людмила ШАПОВАЛОВА.

Володимир ШАПОВАЛ: «Зробити час історією можуть тільки звершені справи»

■ ЮВІЛЕЇ

Склад ЦВК: на першому плані (зліва направо) **Юлія Швець, Жанна Усенко-Чорна, Володимир Шаповал (Голова ЦВК), Тетяна Лукаш, Тамара Астахова; на другому плані** (зліва направо) **Олександр Чупахін, Олександр Шелестов, Михайло Охендовський, Юрій Данилевський, Ігор Жиденко, Валерій Шелудько, Андрій Магера, Юрій Донченко, Броніслав Райковський.**

(Початок на 1-й стор..).

— Володимире Миколайовичу, редакція від імені всіх своїх читачів, переважна більшість яких є виборцями, щиро вітає вас із першим ювілеєм. Чи відчуваєте «поважність» цього віку?

— Нам — маю на увазі нинішній склад Центральної виборчої комісії — напевно, найскладніше його відчувати, бо ми, даруйте, — наймолодші. Працюємо лише півроку (зате яких — позачергові вибори вже за плечима!), та й середній вік членів нинішньої Комісії теж відрізняється від попередніх складів саме молодістю.

Через те було б справедливо привітати з цим ювілеєм насамперед членів та працівників секретаріату всіх попередніх каденцій. Нагадаю, що за ці десять років склад Центрвиборчкому змінювався тричі, Комісію в різний час очолювали Михайло Михайлович Рябець, Сергій ВасильовичКівалов та Ярослав Васильович Давидович.

Справді, своє літочислення Центральна виборча комісія як «постійно діючий колегіальний державний орган, який здійснює свої повноваження самостійно, будує свою діяльність на принципах верховенства права, законності, незалежності, об'єктивності, компетентності, професійності, колегіальності розгляду і вирішення питань, обґрунтованості прийнятих рішень, відкритості і публічності» — саме так записано у спеціальному Законі України «Про Центральну виборчу комісію», — веде з 13 листопада 1997 року. Тоді відбулось перше засідання новообраної Комісії, а вже наступного дня Центрвиборчком оголосив про початок виборчої кампанії з виборів народних депутатів України 29 березня 1998 року.

Але це якщо брати, як кажуть юристи, за формальними ознаками. Насправді варто згадати добрим словом і шанованих наших попередників. Адже Центральна виборча комісія зростала не на порожньому місці. Ще раніше, за часів Української РСР, постановою Верховної Ради Української РСР 28 жовтня 1989 року була утворена Центральна виборча комісія з виборів народних депутатів Української РСР, яку очолив тодішній перший заступник міністра юстиції Української РСР Віталій Федорович Бойко. Вона функціонувала на правах комісії Верховної Ради України.

Через деякий час на цю само Комісію було покладено функції Центральної виборчої комісії із всеукраїнського референдуму. І саме вона організовувала та проводила історичний референдум 1 грудня 1991 року, на якому волею народу було підтверджено рішення парламенту про проголошення України вільною, самостійною, незалежною державою.

Працювала також Центральна виборча комісія з виборів народних депутатів України, очолювана Іваном Григоровичем Ємцем, теж як підрозділ Верховної Ради України. Вона й передала своєрідну естафетну паличку утвореній у 1997 році новій Комісії як незалежному самостійному державному органу. Тому кожен з попередників, я вважаю, долучився своїми хистом, професіоналізмом, мудрістю й досвідом до надбань Комісії за минуле десятиліття.

Але так випало, що на цьому десятилітньому перехресті довелося стати саме нашому складові Комісії та її секретаріату. І це для нас дуже значуща й небуденна подія. Хоч воно, може, й видається локальним, але все-таки для нас це свято.

Повірте, навіть за цей, здавалося б, короткий період — лише півроку — ми повною мірою відчули, який це «тяжкий хрест» і велика відповідальність: забезпечувати організацію і проведення виборчого процесу в державі.

— А їх же було не один і не два...

— Авжеж, протягом десяти років своєї діяльності Центральна виборча комісія забезпечила проведення двох виборчих кампаній Президента України, чотирьох кампаній з виборів народних депутатів України, всеукраїнського референдуму.

А ще, крім того, вона також організовувала підготовку трьох кампаній з виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів.

Загалом, важко переоцінити значення такого органу, як Центральна виборча комісія, для утвердження демократії в державі. А тим паче якщо ця держава зовсім молода. Напевно, тоді, в листопаді 1997 року, ще мало хто усвідомлював істинну роль цього органу в забезпеченні організації виборів як демократичного інструменту волевиявлення народу.

Фактично Центральна виборча комісія взяла на себе повну й беззастережну відповідальність за максимально точне відтворення волі та свідомого вибору громадян цієї держави на всіх виборах і референдумах. Наскільки непростий виявився цей тягар, ми згодом побачили. І відчули, яким вимогливим може бути народ до тих, хто має за обов'язок забезпечувати демократію.

— Логічно припустити, що Центральна виборча комісія за ці десять років як мінімум підросла...

— Безсумнівно. Незмінною залишається кількість членів Центрвиборчкому — 15 осіб, як визначено законом. Але, з огляду на дедалі зростаючі завдання й обсяги роботи цієї державної інституції, збільшилася й кількість працівників секретаріату. Ці люди покликані всебічно забезпечувати діяльність Комісії, і від їхнього професіоналізму, ставлення до справи, почуття відповідальності дуже багато залежить.

Давайте порівняємо: на 1 січня 1998 року в ЦВК працювали разом із членами Комісії 40 осіб. Нині її колектив уже налічує 195 працівників, із яких з юридичною освітою — 61 державний службовець, з технічною — 34, з економічною — 20. 8 осіб закінчили Національну академію державного управління при Президентові України. У Комісії трудяться 9 заслужених юристів України, заслужений будівельник України, заслужений працівник промисловості України, заслужений журналіст України. Наші працівники мають учені звання професора, доцента, наукові ступені доктора юридичних наук, кандидата технічних наук, кандидата філософських та кандидата наук з державного управління. 14 осіб у Центрвиборчкомі відзначені високими державними нагородами — орденами й медалями.

А ось ще декілька дуже промовистих цифр. З початку роботи Комісії (тобто з листопада 1997 року) й донині відбулося 817 її засідань, на яких прийнято 6041 постанову та 104 протокольні рішення.

За цей період на адресу Центральної виборчої комісії надійшло майже 800 тисяч документів, з них понад 650 тисяч протоколів окружних, територіальних та дільничних виборчих комісій. Відправлено більш як 200 тисяч документів в усі регіони України та за кордон.

Ну й цікаву цифру я приберіг наостанок: проведення виборів народних депутатів України в 1998, 2002, 2006 роках, позачергових виборів народних депутатів України 2007 року, виборів Президента України в 1999, 2004 роках, всеукраїнського референдуму за народною ініціативою 2000 року обійшлося державі в загальну суму понад два мільярди гривень.

Як бачимо, демократія — річ справді недешева. Але й економити на ній не можна — втрати можуть бути неспівмірно більші.

«Зросли» ми й у міжнародному сенсі. Центральна виборча комісія стала членом Асоціації організаторів виборів країн Центральної та Східної Європи, бере активну участь у її роботі.

Окрім того, Комісією укладено угоди про двостороннє співробітництво з Головною виборчою комісією Литовської Республіки, Національною виборчою комісією Республіки Польща, Центральними виборчими комісіями Азербайджанської та Латвійської Республік, Російської Федерації, Киргизької Республіки, Республіки Молдова, Центральним управлінням реєстрації, обробки даних та виборів Міністерства внутрішніх справ Угорської Республіки.

Традиційно постійною та плідною можна назвати і нашу співпрацю з Радою Європи, ОБСЄ та з Агенцією США з міжнародного розвитку.

— Багато хто вважає вашу роботу до певної міри «сезонною»: мовляв, вибори минули, а далі — затишшя...

— Як свідчить практика, часто затишшя буває перед бурею. Хіба не помітно, що за останні роки вибори у нас дедалі частішають?

А якщо серйозно, то нам ніколи розслаблятися й після виборів.

Абсолютно очевидно, і на цьому я хотів би наголосити, що Комісія як правозастосовчий орган, який перевіряє «міцність» законів безпосередньо практикою, сама теж не може стояти осторонь реформування виборчого законодавства. І це, повірте, не наші забаганки, а необхідність. Як відомо, практика є критерієм істинності, і той чи інший етап виборчої кампанії часто «сигналізує» нам, де потрібне бодай «терапевтичне» законодавче втручання.

Ця складова діяльності Комісії — підготовка пропозицій щодо законодавчих змін, як я знаю, є досить істотною з перших років. Фактично не було виборчої кампанії, протягом якої Комісія не порушувала б питання про необхідність внесення таких змін. І зауважте — переважна більшість запропонованих у той чи інший час Комісією пропозицій була підтримана і врахована Верховною Радою України.

Скажімо, дуже показовим у цьому сенсі було проведення всеукраїнського референдуму 2000 року. Його довелося організовувати практично за відсутності належного законодавчого забезпечення, адже Закон України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» від 3 липня 1991 року (до речі, чинний досі!) базується на старій системі організації влади та не узгоджується з іншими нормативно-правовими актами. Через це Комісія змушена була самостійно ліквідувати прогалини та суперечності відповідного закону, створивши, по суті, нову підзаконну нормативну базу для організації та проведення відповідного референдуму.

А підготовлені вже нещодавно пропозиції щодо змін стосувались Закону України «Про Державний реєстр виборців» та Закону України «Про внесення змін до деяких законів України», зокрема, стосовно особливостей організації підготовки та проведення позачергових виборів народних депутатів України.

До речі, згаданий закон про Державний реєстр виборців, який лише нещодавно набрав чинності, — це такий величезний пласт роботи, що її вистачить ще не на один рік.

Крім того, займаємось ми у позавиборчий час і своєрідним літописанням.

Щоб набутий досвід (іноді досить унікальний) не загубився в розрізнених архівних документах, а став допомогою організаторам виборів у майбутньому, ми підсумовуємо кожну виборчу кампанію випуском інформаційно-аналітичного видання. Ця традиція була започаткована ще першою Комісією «призову» 1997 року, і, як мені відомо, від неї ніхто не відступив. Тож усі виборчі кампанії у нас «закарбовані» в словах, документах і статистичних даних солідних томів, виданих ЦВК. І ми знаємо з численних відгуків, що вони активно використовуються фахівцями, науковцями, студентами, організаторами виборів.

А для тих, хто задіяний безпосередньо в роботі виборчих комісій, ми готуємо чималу кількість методичної літератури з питань підготовки і проведення різних видів виборів та референдумів — збірники нормативно-правових актів з різних питань організації виборчого процесу, різноманітні методичні посібники.

Ще з 2005 року Комісія заснувала власне періодичне видання — «Вісник Центральної виборчої комісії». Це такі своєрідні періодичні хроніки нашої діяльності, і водночас у ньому обговорюються проблеми вдосконалення виборчих процесів, дискутують науковці, політологи, практики.

Ось такий вийшов у нас нарис портрету десятирічного іменинника. За цей наче й не дуже великий проміжок часу здійснено Комісією, вважаю, досить багато. А зробити час історією, а не просто днями й роками, можуть тільки звершені справи.

Ми стали мудріші й досвідченіші на ціле десятиліття, але відповідно до цього «віку» є молодими й повними сил. Ми впевнені в тому, що робимо, бо прагнемо робити це чесно, а головне — в суворій відповідності із Законом. Бо, за великим рахунком, висока державна інституція Центральна виборча комісія зобов'язана забезпечувати невід'ємне право людей обирати владу, стоячи при цьому на сторожі Закону.

— Ще раз вітаємо вас із святом!

— Дякую від усіх організаторів виборів.

На горі Говерла (Івано-Франківська обл.) заборонено встановлювати будь-які символи, знаки, пам'ятники без погодження з ОДА, ***повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК***

Посол Польщі в Україні Яцек КЛЮЧКОВСЬКИЙ на прес-конференції заявив про намір Польщі легалізувати українців, що працюють на її території

■ У НОМЕР

Інформаційний кіоск розкаже про майбутню пенсію

Хмельницький. Інформаційний кіоск, відкритий місцевим управлінням Пенсійного фонду, почав працювати в обласному центрі. У ньому встановлено автомат, котрий допоможе отримати вичерпні відомості щодо майбутньої пенсії. Для цього варто лише мати своє страхове свідоцтво. Після того, як з нього буде зчитаний індивідуальний код, на екрані з'являться дані про розмір зарплати, з якої були сплачені страхові внески, стаж, пільгові умови праці. До того ж тут є і список документів, котрі необхідно подати для нарахування пенсії або її перерахунку. Усе це дає можливість пересвідчитись у тому, наскільки точну інформацію про вас передано роботодавцем до системи обліку.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

Під час всеукраїнського суботника, що відбувся на Херсонщині, саджали дерева **(зліва направо)** голова облради Володимир Демьохін, голова Держкомлісгоспу Віктор Сівець та міський голова Херсона Володимир Сальдо.

Фото Алли БРУСИЛОВОЇ.

На згарищі — молоді насадження

Донецька область. Нові насадження з'явилися в Амвросіївському районі Донеччини на місці дерев, які цього літа загинули від пожеж. Півсотні акацій і ще стільки ж кленів — лише перший крок до відновлення екосистеми. За словами заступника голови Донецької обласної державної адміністрації Олександра Третяка, навесні в цьому районі планують оновити ще 105 гектарів лісу. Всього в області в рамках акції «Озеленення країни — спадщина для майбутніх поколінь» вже посадили 30 тисяч саджанців, серед них — 12 тисяч кущів і 8 тисяч троянд.

Ліна КУЩ.

Космічний танець Алли Роджерс та Євгена Прокопова

«Алюзії Амагдали» — таку назву має виставка живопису та скульптури, що відкрилася в Національному художньому музеї України. Її автори — два дивовижні українські майстри Алла Роджерс та Євген Прокопов, які привезли свої роботи з-за океану, щоб порадувати ними любителів абстракції на своїй батьківщині.

Філософічні у своїй основі й звернені до душі людини «геометричні» пастелі Алли Роджерс. Буквально в кожній її роботі відчуваєш воістину космічну енергетику. Авторське кредо художниці найбільше виражає картина «Одна любов»: у центрі сріблясто-золотавого прямокутника, ближче до верхнього краю, виникає яскраво-червоне сонце. «У цій картині я намагалася передати відчуття вічного або священного. Червоний, домінуючий, колір символізує життя, кров і енергію. Коло — символ єдності, миру, самотності, центральності, і це жіночий символ. Червоне коло представляє ключову точку вічного ландшафту. Від неї поширюється енергія, що пронизує весь матеріал космосу й доходить до найвіддаленіших його куточків. Наш подих — теж її відгук. Істина відома нам завдяки цьому подиху. Простіше кажучи, це абстрактна ікона, що втілює в собі світло й енергію Творця», — пояснює художниця.

«Для мене Україна — земля, де народилися мої батько й мати, — каже Алла. — Сама я з'явилася на світ у Німеччині, а живу в США. У Вашингтоні в мене своя картинна галерея, де я виставляю художників із Центральної та Східної Європи, зокрема й українських. Для нас нині відкриваються величезні можливості творчого співробітництва, обміну інформацією, знайомства з культурою одне одного й простого людського спілкування».

Саме з цією метою Алла й демонструє в Києві свою персональну виставку, присвячену подорожам у Всесвіті, які вона здійснює за допомогою форми й кольору, бажаючи доторкнутися до незвіданого. І в цьому вони з Євгеном Прокоповим однодумці, вважає мистецтвознавець Людмила Лисенко. Сьогодні манеру цього скульптора, його світогляд відрізняють дивовижне творче мислення, пошук нових способів пластичного вираження, міркування про долю людства.

Яна СТАДІЛЬНА.

До такого вітру і снігу не були готові ні на морі, ні на суші

(Початок на 1-й стор.).

Негода на материку залишила без струму 2 тисячі 360 населених пунктів. Уряд на подолання наслідків стихії виділив 15 мільйонів гривень.

Севастополь. Закрито усі дитсадки та школи. Напередодні буревій пошкодив електро-, водо- та теплопостачання міста. Пориви вітру швидкістю 30 метрів за секунду спричинили понад 100 обривів ліній електропередач, повалення двох сотень дерев. Комунальні служби Севастополя цілодобово працюють у посиленому режимі.

Запорізька область. У Мелітополі від удару шиферини загинув молодий чоловік, у Запоріжжі травмовані дві людини, а в Приморському районі ведуться пошуки двох мисливців, які пропали безвісти. Найскладніша ситуація склалася в Азовському морі. Внаслідок пориву дротів на високовольтних мережах у неділю припинилося енергопостачання м. Бердянська, а також подача тепла і питної води в багатоквартирні будинки. На припортову частину міста обрушилися величезні хвилі, які підтопили більше 80 будинків. На набережній був поставлений заслін із 30 залізничних вагонів, розпочалася евакуація населення. Підтоплені будинки взяли під охорону працівники міліції, а в понеділок уранці з них почали відкачувати воду. Велику мужність проявили працівники Бердянського морського торговельного порту, які закріпили кілька пошкоджених ураганом портових кранів та пришвартовані судна і врятували всіх моряків, котрі на них перебували. На жаль, у цій круговерті затонули два малі рибальські сейнери, фелюга та яхта, а два середні сейнери велетенські хвилі викинули на берег, повідомляє наш власкор Микола Манько.

Донецька область. Частково було знеструмлено центральну районну лікарню у Старобешевому. У цей час в операційному блоці хірургічного відділення проводилися дві складні операції. На прохання заступника головного лікаря для надання допомоги вирушили рятувальники, які на п'ятому поверсі лікарні встановили переносну електростанцію і відновили постачання електроенергії. Ще один виклик до медичного закладу зафіксовано в Мар'їнці, де також зникло світло в районній лікарні. Пожежні-рятувальники за допомогою генератора подали електроенергію до санпропускника.

А ось водієві та пасажиру легкового автомобіля «Деу-Ланос» медицина допомогти не могла: на автомобіль, який рухався вулицями Костянтинівки, упало дерево. Двоє осіб загинули на місці. Ще одна пасажирка із попереднім діагнозом «забиття грудної клітини» госпіталізована до терапевтичного відділення міської лікарні.

Миколаївщина. Відключено від електропостачання 367 фідерів, 3996 трансформаторних підстанцій, 410 населених пунктів у 19 районах області. На момент, коли верстався номер, залишалися відключеними 11 ЛЕП 150кВ. Знеструмлено 170 автоматичних телефонних станцій. З причин сильного шквалистого вітру зареєстровані неодноразові випадки падіння дерев у районах області та у Миколаєві, повідомляє наш власний кореспондент Олена Івашко.

Херсон. 43-річний господар будинку в мікрорайоні Киндійка загинув на власному подвір'ї. Смертельних травм йому завдав фронтон будинку, що завалився під час буревію. У напруженому режимі працюють медики — до обласної лікарні доставлено кількох осіб, у тому числі й підлітків, уражених електрострумом від обірваних дротів. Більше, ніж звично, госпіталізовано хворих і з інсультами та інфарктами, повідомляє наш власкор Алла Брусилова.

Одеська область. При виїзді із села Серби Кодимського району через ожеледицю водій шкільного мікроавтобуса «ГАЗель», що перевозив 12 учнів шостого класу Сербівської загальноосвітньої середньої школи до м. Одеси для участі у змаганнях з футболу, не впорався з керуванням та зіткнувся з деревом. Загинув один учень, п'ятьох з травмами різних ступенів тяжкості госпіталізовано до Центральної районної лікарні.

Загалом, на Одещині найбільший удар стихії прийшовся на південні райони: Ізмаїльський, Болградський, Кілійський, Татарбунарський. Приміром, у Ізмаїльському районі протягом години було відключено 30 повітряних ліній передач, пошкоджено 412 трансформаторних підстанцій. В Одесі зафіксовано падіння дерев на лінії електропередач, повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков.

Коли зима стане передбачуваною?

Звичайно, це не повна картина тих жахів, які нам довелося пережити цих вихідних. За кадром залишилися тисячі «дрібних» ДПТ та звернень до травматологів через ожеледицю. Прикро, що вкотре зима для наших комунальних служб та Гідрометцентру прийшла неочікувано. Учора через снігові намети тисячі мешканців столиці спізнилися на роботу. Адже снігозбиральна техніка почала працювати лише у понеділок вранці. На щастя, синоптики обіцяють, що негода триватиме в Україні до середи. Сподіватимемося, що відповідні служби зроблять висновки, і наступні зимові холоди й сніги ми переживатимемо без таких втрат.

На знімку: на вулицях столиці.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ФОТОФАКТ

У Яготині, що на Київщині, відкрилося нове приміщення центру зайнятості (на знімку).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Шкільний дзвінок — у листопаді

Лише нещодавно розпочалося навчання у новозбудованій україномовній загальноосвітній школі села Вилока Виноградівського району, що на Закарпатті. Тут навчається 287 учнів. Для цього є 14 класних кімнат і кабінетів, приміщення для позаурочних занять подовженого дня, їдальня. Забудуть діти і про холод у класах, бо обігрівається школа автономною котельнею.

— Цьогоріч на Закарпатті відкриваємо вже десяту нову школу, — сказав на новосіллі голова обласної держадміністрації Олег Гаваші. — Ще два навчальні заклади відремонтували чи добудували. До кінця року плануємо відкрити дві нові школи — в Іршавському та Міжгірському районах.

За кількістю новозбудованих закладів освіти область — у лідерах. Якщо на 1 вересня цього року в Україні було введено в експлуатацію 29 загальноосвітніх шкіл, то 11 з них — на Закарпатті.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Етикетка розповість, на яких полях вирощено продукти

(Початок на 1-й стор.).

— Технології харчового бізнесу постійно ускладнюються: з'являються нові види продукції, компоненти, добавки, які не завжди є нешкідливими, — зазначив на прес-конференції керівник лабораторії Сергій Мельничук. — На сьогодні українським «харчовим контролерам» не вистачає достовірної інформації про те, що саме необхідно контролювати і яка продукція може бути небезпечною.

Таку інформацію і надаватиме лабораторія, що діятиме винятково як наукова установа. До речі, тримати руку на пульсі харчового бізнесу вченим дасть змогу новітнє обладнання вартістю майже 3 мільйони доларів. Воно визначає у продукті не лише кількість пестицидів та добрив, якими обробляли сировину, а й ветеринарних препаратів і нафтопродуктів. Крім того, «розкладає» склад продукту за таблицею Менделєєва, виявляючи тим самим наявність усіх мікроелементів. Як запевняють учені, таких лабораторій в Україні має бути щонайменше чотири.

Наталія ОВДІЄНКО.

На знімку: заступник директора науково-дослідного і проектно-конструкторського інституту «Консервпромкомплекс» Людмила Філіппова і керівник лабораторії, доктор біологічних наук Сергій Мельничук.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Іноземцям у нас не раді?

22 відсотки молодих українців не бажають мати за сусідів іноземних студентів

Згідно зі статистикою, в Україні проживає близько 200 тисяч іноземців, що набагато менше, ніж в інших європейських країнах. Про дискримінацію цих людей за расовою приналежністю згадали учора, в Міжнародний день проти фашизму та антисемітизму, під час «круглого столу» на тему: «Расизм і ксенофобія в Україні: як подолати стереотипи».

За роки незалежності кількість нетолерантних українців зросла, особливо серед молоді, відзначає Ірина Жданова, головний науковий співробітник Державного інституту розвитку сім'ї та молоді. Приміром, близько 80 відсотків молодих українців не бажають сусідувати із ромами, до того ж представників цього народу часом бояться не менше, ніж нарко- та алкозалежних, людей із кримінальним минулим, — зазначає науковець.

Уже непоодинокими стають випадки нападів та агресії на підставі кольору шкіри чи віросповідання у нашій країні. Однак постраждалі іноземці часто не можуть отримати відповідного захисту, адже наше законодавство є недостатньо ефективним у цій сфері, — впевнена Антоніна Тарановська, виконавчий директор Міжнародної амністії в Україні. За її словами, нерідко потерпілі від расизму стикаються із подвійною дискримінацією: спочатку з боку хуліганів, а потім і правоохоронців.

Як з'ясувалося під час «круглого столу», серед найнетерпиміших українців — переважно непрацюючі молоді люди. Крім того, на червень 2007 року в країні було зареєстровано 500 скінхедів (бритоголових. — **Авт.**), котрі найчастіше беруть участь у знущаннях чи побитті іноземців. Приємно радує, що в Україні вже почали працювати над цим питанням, хоча й цього поки що недостатньо, — каже голова місії Міжнародної організації міграції в Україні Джері Лабовіц.

Варто зазначити, що хвороба ксенофобії — проблема багатьох країн. Чого варті лише нещодавні заяви нобелівського лауреата, генетика Джеймса Уотсона про те, що чорношкірі люди відстають від білих в інтелектуальному розвитку!

Анна БОЙКО.

У гості до співака

Півтора десятка підлітків, якими опікується хмельницький благодійний фонд «Карітас», побували в гостях у свого земляка Олександра Пономарьова. У його студії «З ранку до ночі» вони не тільки спробували себе в ролі співаків, а й відверто говорили про життя, про те, як важливо дітям вулиці знайти свій шлях. Серед гостей була дівчинка, котра має гарні вокальні дані. Для неї господар зробив професійну фонограму пісні і пообіцяв опікуватись майбутньою долею обдарованої дитини.

Вл. інф.

Митники повернули святині

Сумські митники передали Спасо-Преображенському кафедральному собору дві ікони початку XIX століття.

Ці старожитності були вилучені митниками в контрабандистів, які намагалися вивезти їх до Росії, на пункті прикордонного пропуску «Велика Писарівка» та «Рижівка». Одна ікона — із зображенням Казанської Богоматері, на другій, латунній, — святі Зосим та Саватій Соловецькі, які тримають модель Спасо-Преображенського храму.

За попередніми оцінками експертів, вартість святинь у грошовому вимірі перевищує двісті тисяч доларів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Складуть кошторис дороги Одеса—Рені

Кабінет Міністрів виділив 6 мільйонів гривень на складання проектно-кошторисної документації з будівництва автодороги Одеса—Рені в зоні україно-молдавського кордону. Нагадаємо, що 2002 року Київ передав Кишиневу ділянку землі в районі населеного пункту Джурджулешти під будівництво нафтотермінала. Натомість Молдова зобов'язалася передати ділянку автодороги Одеса—Рені в районі населеного пункту Паланка, чого, однак, досі не відбулося. Сусіди пояснюють ситуацію тим, що проект договору не затвердив молдовський парламент.

— Три населених пункти Тарутинського району можуть залишитися без транспортного сполучення з Одесою через те, що Молдова заборонила транзитний проїзд українських громадян своєю територією, — заявив виконувач обов'язків глави Одеської облдержадміністрації Микола Сердюк.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

■ ФОТОФАКТ

На знімку: **під час церемонії складання військової присяги молодим поповненням окремого полку Президента України.**

Фото Михайла МАРКІВА

У Грузії діти пішли до школи, а дорослі почали підготовку до виборів

(Початок на 1-й стор.).

Політологи стверджують, що своїми невиправдано жорсткими діями стосовно опозиції нинішній президент Грузії завдав непоправної шкоди своєму іміджеві. Але ж Саакашвілі став главою держави з результатом 96,25 відсотка. Чи зуміє він за два місяці повернути довіру громадян? Зрозуміло, що про такі відсотки годі й казати. Емоційні грузини налаштовані однозначно: «Міша — не наш президент!». А хто? На цей час експерти стверджують, що рішення Саакашвілі провести дострокові президентські вибори — це не тільки спроба реабілітувати себе, а й заскочити зненацька опозицію, в якої немає сильного політика, котрому під силу роль глави держави.

Приміром, бізнесмен Бадрі Патаркацишвілі, якого оголошено в розшук за обвинуваченням у змові з метою повалення державної влади, має намір висунути свою кандидатуру на посаду президента Грузії на дострокових виборах 5 січня 2008 року. «У разі обрання мене президентом даю гарантію негайно вийти з ініціативою проведення референдуму про зміну президентської республіки на парламентську республіку», — зазначив мільярдер. Водночас представник опозиції — депутат парламенту Давид Зурабішвілі вчора заявив, що національна рада опозиційних партій не має наміру висувати Бадрі Патаркацишвілі своїм єдиним кандидатом на посаду президента Грузії: «У нас обов'язково буде свій єдиний кандидат і, природно, це буде не Патаркацишвілі, що не входить у це об'єднання»...

Тим часом український президент Віктор Ющенко не бачить особливої трагедії в грузинських подіях. Так, за повідомленням наших колег, у неформальній бесіді з главою Міноборони Анатолієм Гриценком він сказав, що скоріше Саакашвілі знову стане президентом, ніж в Україні сформують уряд і призначать прем'єра. «Немає жодного діалогу, немає! Навіть спроби немає. Просто конфлікт, і все. Сама конфліктність!», — з образою в голосі розповідав глава держави, **повідомляє «Українська правда»**.

■ СВІТ КОРОТКО

БІЛОРУСЬ

Мінськ хочуть осудити за порушення прав людини

Тридцять три країни внесли на Генеральній асамблеї ООН проект резолюції, що осуджує Білорусію за порушення прав людини. У ньому йдеться про «подальшу ерозію демократичного процесу» і стверджується, що місцеві вибори в Білорусії в 2007 році пройшли з використанням методів залякування опозиції та утиску незалежних ЗМІ. Автори проекту, серед яких США, країни Євросоюзу і Японія, нагадали Мінську про насильницьке зникнення трьох політичних опонентів президента країни Олександра Лукашенка в 1999 році та журналіста в 2000-му. За провину Білорусії поставлено утиск і закриття неурядових організацій, організацій національних меншин, незалежних засобів масової інформації, релігійних груп, опозиційних політичних партій, незалежних профспілок і студентських організацій.

СЛОВЕНІЯ

Президентом стане колишній дипломат

У другому й останньому турі президентських виборів у Словенії перемагає Даніло Тюрк, котрий значно випередив свого головного суперника-правоцентриста. За даними підрахунку 99 відсотків бюлетенів, він набрав 68 відсотків голосів, а колишній прем'єр Лойзе Петерле — 32. Тюрк тривалий час працював дипломатом. Він був першим послом Словенії в ООН після здобуття цією країною з двохмільйонним населенням незалежності в 1991 році. Д. Тюрк заявив, що його перемога свідчить про бажання змін серед словенців. Як очікується, новий президент не стане змінювати зовнішньополітичний курс Словенії і її орієнтацію на Європу і США. Функції глави цієї держави багато в чому церемоніальні, однак в галузі оборони і зовнішньої політики вони істотніші.

Кримінальну справу проти Володимира Сацюка... поновлено

(Початок на 1-й стор.).

Як розповів Віктор Петруненко, відповідно до законодавства України, військовослужбовець може бути позбавлений звання генерала не інакше як за вироком суду. Тому, переконаний адвокат, рішення Президента суперечить чинному законодавству. Щодо ж до поновленої кримінальної справи пан Петруненко нагадав: упродовж останніх двох років розслідування закривали тричі. Причина — відсутність у діях Сацюка складу злочину. «Тоді, — пригадує адвокат, — мого клієнта звинувачували у привласненні заробітної плати заступника голови СБУ. Тобто своїх же грошей!».

Власні перестороги щодо вчинення проти нього незаконних дій завадили панові Сацюку бути присутнім на зустрічі. Утім, вустами свого адвоката колишній «безпеківець» повідомив про наміри політичними засобами боротися з корупційно-кримінальною системою в Україні. Що саме планується — поки що таємниця. Та передовсім — усі поновлені кримінальні справи будуть знову опротестовані у залі суду.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ЕВОЛЮЦІЯ ВЛАДИ

«Нульовий варіант» Президента

Незважаючи на перманентні конфлікти між Кабінетом Міністрів та Верховною Радою, главою уряду та секретарем РНБО чи навіть між державним секретарем України й першим помічником глави держави, уряд Тимошенко мав усі шанси зберегти свої повноваження щонайменше до парламентських виборів 2006 року. Тим паче, що очолювані Президентом, прем'єром та Головою Верховної Ради політичні сили вели переговори про формування для участі у виборах єдиного владного блоку. Однак на початку вересня 2005 року політична ситуація докорінно змінилася.

Виконавча гілка

«Відокремлення бізнесу від влади»

П'ятого вересня відбулася прес-конференція держсекретаря України Олександра Зінченка, під час якої він оголосив про свою відставку та закликав Віктора Ющенка звільнити з посад секретаря РНБО та першого помічника Президента. За його словами, найближче оточення Ющенка, організувавши інформаційну блокаду глави держави, перебрало на себе владні повноваження. «Секретар РНБО Петро Порошенко, перший помічник Олександр Третьяков та такі їх партнери як Мартиненко, цинічно й системно реалізують свій сценарій використання влади у власних цілях. Зміст сценарію має такі основні елементи: власність, суди, правоохоронні органи, кадри, ЗМІ, влада», — стверджував він. Зрозуміло, що названі особи відкинули всі висунуті проти них звинувачення, а секретар РНБО П. Порошенко до того ж наголосив, що «Зінченко на посту держсекретаря мав усю повноту влади в державі, щоб довести та притягнути до відповідальності всіх тих, кого він згадував у своєму виступі». Однак О. Зінченко переконував, що саме тому й звернувся до Президента через ЗМІ, що не мав повноти влади навіть на Банковій. Схожу думку мали й деякі експерти. Наприклад, голова Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко у ті дні заявляв, що функції апарату Президента узурпувала Рада національної безпеки і оборони та що повноваження секретаря РНБО П. Порошенка спотворюють суть конституційних норм. Експерт вважав, що криза влади в Україні пов'язана не стільки з відставкою держсекретаря О. Зінченка, скільки з частим ігноруванням новою владою норм Конституції, гальмуванням законів про Кабмін і Президента та адмінреформи загалом, невиконанням зобов'язань про відокремлення влади від бізнесу. Відтак, на його думку, перше, що потрібно було зробити під час формування нового апарату глави держави — це не допустити монополізації доступу до Президента та замість незрозумілої посади держсекретаря України запровадити посаду керівника секретаріату Президента, як це практикується у багатьох країнах. Невдовзі В. Ющенко дослухався до цієї думки, але спочатку йому потрібно було врегулювати конфліктну ситуацію. Тож сьомого вересня Президент призначив на посаду держсекретаря України Олега Рибачука та одразу провів нараду за участю Прем'єр-міністра Ю. Тимошенко та секретаря РНБО П. Порошенка. Наголосивши на необхідності злагодженої роботи команди й налагодженні взаємодії між інститутами влади, В. Ющенко повідомив, що найближчим часом ухвалить низку важливих рішень, спрямованих на покращення роботи команди. За його словами, ці рішення ухвалюватимуться з урахуванням результатів роботи посадовців та їхнього вміння працювати в команді. Це означало, що сьомого вересня Президент збирався обмежитися лише деякими кадровими змінами. А оскільки було відомо, що йшлося про віце-прем'єра Миколу Томенка та секретаря РНБО П. Порошенка, то вони, не чекаючи указу Президента, заявили про відставку за власним бажанням. Причому, якщо П. Порошенко сказав, що подає у відставку, бо не хоче, щоб його звинувачували у тиску на суд, то М. Томенко — через те, що «не хотів звільнятися разом з олігархічною командою секретаря РНБО».

5 вересня 2005 року. **Під час прес-конференції О. Зінченко звинуватив найближче оточення Президента в корупції. П. Порошенко у відповідь заявив, що "був з Ющенком і харкав кров'ю тоді, коли Зінченко в 2002 році вигадував термін "нашизм".**

Фото Євгена КОЛЕСНІКОВА (УНІАН).

Не словом, а ділом

Як наслідок, восьмого вересня Президент підписав указ про припинення повноважень Прем'єр-міністра Ю. Тимошенко та про відставку всього Кабінету Міністрів. Також було видано укази про звільнення П. Порошенка з посади секретаря РНБО та М. Томенка — з посади віце-прем'єра. А О. Третьякова було лише тимчасово усунуто від виконання обов'язків першого помічника Президента на період проведення розслідування висунутих проти нього звинувачень у корупції. Формувати новий уряд та виконувати обов'язки прем'єра було доручено Юрію Єханурову.

Виступаючи восьмого вересня із заявою з приводу відставки Ю. Тимошенко, П. Порошенка та О. Зінченка, Президент зазначив, що дав їм величезні повноваження. «Ті повноваження, які сьогодні мав чи секретар РНБО, чи державний секретар, чи Прем'єр-міністр, це ті повноваження, які не мав до цього ніхто з аналогічних посадовців, починаючи від формування структури, формування апарату, я не пригадую, щоб жодна сторона після того, як була проведена величезна робота з формування основ діяльності того чи іншого інституту, коли були підписані всі базові документи, я не пригадую, щоб хтось був незадоволений. Але з кожним днем я дедалі більше ставав свідком того, як між цими інститутами ідуть спочатку протистояння, потім серйозні конфлікти. Потім взаємні закулісні інтриги, що почало передаватись уже на основу державної політики. Я став свідком того, як, по суті, кожен день довелося втручатися у конфлікти, які виникають між РНБО і урядом, між держсекретарем і РНБО, між урядом і Верховною Радою», — наголошував він. Відтак глава держави дійшов висновку, що хоч у владі з'явилося багато нових облич, але стався парадокс — обличчя влади не змінилося. «Члени моєї команди слухали Президента, але не чули, і, як би це не було важко, я повинен цей гордіїв вузол розрубати в ім'я України... Я пішов у президенти не для того, щоб ключові державні інститути не мали порозуміння й не знаходили між собою злагоди та взаємоповаги... І робити вигляд, що нічого не відбувається, я не можу... Я мушу зробити радикальні кроки щодо зміни керівництва уряду, РНБО й секретаріату Президента», — підсумовував він. Під час спілкування з журналістами В. Ющенко підтвердив, що спочатку хотів обмежитися звільненням П. Порошенка й кількох міністрів та що не збирався відправляти у відставку Ю. Тимошенко. «День і ніч ми присвятили тому, що якщо є можливість зберегти командний дух, залишитися разом, це була б краща відповідь. І така домовленість була прийнята. На жаль, за ніч вона була змінена. Не мною», — сказав він. За словами Президента, у нього була одна мета — побачити, що учасники конфлікту подають один одному руки й цим закріплюють більш м'який варіант урегулювання проблеми. Наступного дня Ю. Тимошенко повідомила, що «м'який варіант» передбачав такі умови. По-перше, вона повинна була під час спільної з Президентом прес-конференції підтримати Порошенка, Мартиненка, Третьякова і Безсмертного (при цьому Тимошенко зазначила, що подати їм руку неможливо хоча б тому, що їхні руки постійно зайняті — «шукають, що б стирити») та затаврувати Зінченка. По-друге, спільний список на парламентських виборах мав очолити Ющенко, при цьому він отримував квоту на формування 66 відсотків списку, а Тимошенко — на 33 відсотки. До того ж Тимошенко не мала права включати до своєї частини списку представників ПРП, обох Рухів та «Пори», але, окрім цього, Президент ще й мав право вето на кожну кандидатуру, яку Тимошенко мала намір внести до своєї частини списку. А Тимошенко такого права не мала. І, по-третє, Президент погоджувався відправити у відставку секретаря РНБО П. Порошенка й свого першого помічника О. Третьякова, а Тимошенко мала завізувати укази про звільнення віце-прем'єр-міністра М. Томенка, міністра економіки С. Терьохіна та свого найближчого соратника — голову СБУ О. Турчинова. Також вона повідомила, що запропонований віце-прем'єром Р. Безсмертним радикальний «нульовий варіант» передбачав відставку всього складу уряду. Водночас Ю. Тимошенко заперечила, що давала згоду на «м'який варіант» розв'язання проблеми. «В ту ніч я не дала відповіді, а поїхала радитися з командою», — сказала вона. Як відомо, ця нарада відбулася на дачі, під Києвом, що невдовзі дало В. Ющенку підстави стверджувати, що Тимошенко готувала імпічмент. Також Тимошенко повідомила, що хоч названі члени її команди й були готові до відставок, проте вранці вона зателефонувала Президенту й сказала, що не може погодитися на пропонований варіант, бо «це означало б зрадити».

Меморандум Ющенка-Януковича

13 вересня Президент подав до Верховної Ради кандидатуру Юрія Єханурова для надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра. Цього самого дня, прагнучи заручитися підтримкою народних депутатів, В. Ющенко ініціював підписання Декларації єднання та співпраці заради майбутнього України. Окрім Президента, під документом підписалися Голова Верховної Ради В. Литвин, в. о. Прем'єр-міністра Ю. Єхануров та представники парламентських фракцій: від «Нашої України» — Микола Мартиненко, Народної партії — Ігор Єремеєв, СПУ — Олександр Мороз, УНП — Юрій Костенко, НРУ — В'ячеслав Коваль, від фракції партії «Вперед, Україно!» — Ігор Шаров, від фракції НДП та «Трудової України» — Валерій Пустовойтенко, від фракції ППУ — Станіслав Довгий, від фракції партії «Регіони України» — Раїса Богатирьова, від позафракційних депутатів — Володимир Заплатинський та окремо від Партії промисловців і підприємців — Анатолій Кінах. Підписанти декларували свою відданість демократичним цінностям та заявляли, що їхні дії в суспільно-політичній сфері буде спрямовано на забезпечення прав опозиції на те, щоб не допустити політичних переслідувань та використання влади для тиску на політичних опонентів, на здійснення на практиці політичної реформи згідно зі змінами до Конституції, практичне відокремлення бізнесу від влади, недопущення використання посад в органах державної влади для задоволення приватних чи корпоративних інтересів, неухильне забезпечення гарантій власності, недопущення взаємної боротьби у владі та переважання партійних ознак при доборі кадрів. Окрім того, в документі висловлювалася «спільна воля» стосовно необхідності ухвалення, підписання й безумовного дотримання законів, покликаних врегулювати статус вищих органів держави, оптимізувати баланс повноважень між ними, зокрема законів про Кабінет Міністрів, про Президента та про Фонд держмайна. Пізніше для вироблення цілісного загальнодержавного бачення розвитку країни пропонувалося скликати загальнонаціональний «круглий стіл» за участю представників політичних сил, профспілок і громадськості, наукової та творчої елі-

22 вересня 2005 року. **Спільна прес-конференція Голови Верховної Ради В. Литвина, Президента В. Ющенка та щойно призначеного на посаду Прем'єр-міністра Ю. Єханурова.**

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента).

ти. Під цією декларацією з різних причин відмовилися підписатися представники БЮТ, КПУ та СДПУ(о).

Але вже 19 вересня Р. Богатирьова заявила, що відкliче свій підпис під документом, якщо влада не виконає взяті на себе зобов'язання. Формальною підставою для такої заяви став міліцейський обшук в офісі фірми Р. Ахметова «Люкс», у зв'язку з чим регіонали вимагали негайного звільнення заступника міністра внутрішніх справ Г. Москаля й начальника УМВС у Донецькій області М. Клюєва, а також — негайного ухвалення в цілому законопроекту про внесення змін до Конституції стосовно місцевого самоврядування та запровадження політреформи вже з першого жовтня 2005 року, припинення політичних репресій та відмови від реприватизації. «Фракція голосуватиме за Єханурова лише за умови виконання вимог «Регіонів України», — заявила Р. Богатирьова.

Представляючи 20 вересня у Верховній Раді кандидатуру Ю. Єханурова на посаду прем'єра, В. Ющенко ще раз пообіцяв, що виступить гарантом недопущення політичних репресій та «не буде творити дій деструктивного характеру» стосовно запровадження політреформи. Він запевнив, що новий уряд буде аполітичним та що в ньому «не буде осіб, які пов'язали себе з бізнесом, які себе дискредитували та які не є в контексті політичних домовленостей про формування уряду». Очевидно, що «поза контекстом уряду» мала опинитися Ю. Тимошенко, тож вона відразу заявила, що БЮТ не братиме участі у формуванні нового складу уряду, а також не голосуватиме за кандидатуру нового прем'єра. Водночас вона зауважила, що «Єханурову сформують уряд так, як його сформували мені», уточнивши, що «була жорстка умова Президента: і Кабмін, і голови облдержадміністрацій — усі його кандидатури», а їй належало знайти з цими, дуже різними, людьми спільну мову та домогтися, щоб уряд працював як команда. Проте 20 вересня фракція «Регіони України» відмовилася підтримати Ю. Єханурова, і для обрання його на посаду прем'єра не вистачило трьох голосів.

У цій ситуації Ю. Тимошенко запропонувала В. Ющенку знову об'єднати зусилля та формувати новий коаліційний уряд. «Хочу запропонувати Ющенку просто повернутися на рік назад і запропонувати об'єднати наші сили, наші стратегії й сформувати уряд. Це мусить бути сильний уряд, але з урахуванням того, що парламент нині не структурований, це має бути коаліційний уряд», — сказала вона під час прес-конференції, яка відбулася 21 вересня. Також Ю. Тимошенко заявила, що вважає великою помилкою роз'єднання із командою Ющенка, та запевнила, що «не служитиме війні, яку вона не розпочинала» і в жодному разі не руйнуватиме єдність із Президентом. Однак сам Ющенко вже був переконаний в іншому. Зокрема, шостого жовтня під час виступу на мітингу в Львові він сказав: «Коли влада пішла у відставку, на другий день я був поінформований відносно тих кроків, які планувалося зробити для того, щоб в Україні не було уряду до першого квітня 2006 року, щоб до першого квітня уся країна вирувала імпічментом, щоб не було бюджету. На жаль, ці плани належали не опозиції». Тоді й з'явилася Декларація про єднання та співпрацю. Втім, як показало голосування за кандидатуру Ю. Єханурова, Партії регіонів загальної декларації було мало.

22 вересня, після чергової наради з лідерами фракцій, В. Ющенко вдруге вніс до Верховної Ради кандидатуру Ю. Єханурова. За словами прес-секретаря глави держави Ірини Геращенко, Президент прагнув, щоб новий уряд був «не урядом політиків, а урядом професіоналів-прагматиків, який відкреміть вибори від поточної ситуації». Враховуючи це, «Президент звернувся до Єханурова зі словами, що перед ним чистий аркуш паперу та що він уповноважений вести переговори щодо входження в уряд професіоналів», а за собою залишає лише силовий блок міністрів, додала вона. Проте реально результат визначила та обставина, що за годину до голосування за кандидатуру прем'єра Президент В. Ющенко, лідер Партії регіонів В. Янукович та кандидат у прем'єри Ю. Єхануров підписали політичний меморандум порозуміння між владою та опозицією. Цей документ, окрім загальних декларацій «про стабільність у країні», необхідність «консолідації державницьких політичних сил» та «спільне вироблення стратегії подолання кризи», зокрема, містив домовленість про впровадження політичної реформи, недопущення політичних репресій проти опозиції, внесення проекту закону «Про амністію», невідкладне введення в дію змін до Закону України «Про статус депутатів місцевих рад», які передбачали їх недоторканність, прискорення прийняття закону «Про статус та права опозиції» (із закріпленням за опозицією керівництва у парламентських комітетах із питань свободи слова та інформації, з питань бюджету, з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією та Спеціального контрольного комісією Верховної Ради з питань приватизації), прискорення прийняття законів про Кабінет Міністрів та про Президента, прозоре формування уряду на принципах професіоналізму та відокремлення влади від бізнесу, законодавче врегулювання гарантій прав власності, недопущення фактів чинення тиску на судові органи та невтручання органів влади і посадових осіб у хід підготовки та проведення виборів. Таким чином, в обмін на прем'єрство Ю. Єханурова В. Ющенко фактично відрізав собі шлях до скасування політреформи, визнав, що насправді нова влада намагалася притягнути до відповідальності не злодіїв та сепаратистів, а чинила політичні репресії проти опозиції, замість реалізації гасла «Бандитам — тюрми» зобов'язався амністувати фальсифікаторів президентських виборів, погодився із наданням депутатам місцевих рад депутатської недоторканності, відмовився від повернення у державну власність незаконно приватизованих підприємств... Чи не занадто дорога ціна, особливо з урахуванням того, що після підписання меморандуму В. Ющенко став катастрофічно втрачати підтримку з боку своїх учорашніх прихильників?

Уряд Єханурова

Після підписання меморандуму за кандидатуру Ю. Єханурова на посаду прем'єра проголосували 289 народних депутатів. «Поза контекстом» формування уряду знову залишилися фракції КПУ та СДПУ(о) та більшість представників БЮТ, «Єдиної України» і ПРП. А фракція Партії регіонів проголосувала за кандидатуру Ю. Єханурова у повному складі. Коментуючи підсумки голосування, В. Ющенко зазначив, що «цей день увійде в історію України тим, що політичні еліти продемонстрували унікальне порозуміння». Як і прогнозувалося, більшість «міністрів-політиків» уряду Тимошенко зберегли свої портфелі й в уряді «прагматиків-професіоналів» Єханурова. Серед перепризначених до складу нового уряду — віце-прем'єри Роман Безсмертний та В'ячеслав Кириленко (останній був міністром праці та соціальної політики), міністр закордонних справ Борис Тарасюк, міністр внутрішніх справ Юрій Луценко, міністр оборони Анатолій Гриценко, міністр аграрної політики Олександр Баранівський, міністр охорони навколишнього природного середовища Павло Ігнатенко, міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко, міністр у справах молоді і спорту Юрій Павленко, міністр палива та енергетики Іван Плачков, міністр вугільної промисловості Віктор Тополов, міністр фінансів Віктор Пинзеник, міністр промислової політики Володимир Шандра. Серед відносно нових облич в уряді Єханурова — Перший віце-прем'єр-міністр Станіслав Сташевський, віце-прем'єр-міністр Юрій Мельник, міністр економіки Арсеній Яценюк, міністр праці і соціальної політики Іван Сахань, міністр транспорту і зв'язку Віктор Бондар, міністр з питань надзвичайних ситуацій Віктор Балога, міністр культури і туризму Ігор Ліховой, міністр юстиції Сергій Головатий, міністр охорони здоров'я Юрій Поляченко, міністр Кабінету Міністрів Богдан Буца та міністр новоствореного Міністерства будівництва, архітектури і житлово-комунального господарства Павло Качур.

Шостого жовтня, під час першого засідання Кабміну за участю Президента, В. Ющенко ще раз заявив, що урядовці мають бути поза політикою, а якщо хтось із міністрів захоче після засідання уряду побігти на телебачення, щоб висловити окрему думку, то він порадив їм робити це лише після того, як покладуть заяву про звільнення. Стосовно організаційних змін, то 15 жовтня Кабінет Міністрів ухвалив постанову про створення семи урядових комітетів. Комітети з питань економічної політики та з питань правої політики і оборони очолив сам прем'єр, комітет з питань розвитку реального сектору економіки очолив перший віце-прем'єр С. Сташевський, комітет з регіональної політики — віце-прем'єр Р. Безсмертний, комітет з питань агропромислового комплексу і природокористування -віце-прем'єр Ю. Мельник, комітет з питань гуманітарної і соціальної політики — віце-прем'єр В. Кириленко, комітет з питань європейської і євроатлантичної інтеграції — міністр закордонних справ Б. Тарасюк.

Зауважимо, що вимоги Президента про аполітичність міністрів не узгоджувалися ні з його попередніми заявами, ні з концепцією адмінреформи, котра передбачала, що уряд має статус політичного, а не господарського органу та що кожен міністр несе політичну відповідальність за ввірений йому напрям роботи. Проте вже у листопаді В. Ющенко доручив Кабміну розробити законопроект, який би запровадив у системі центральних органів виконавчої влади розділення політичних посад і посад державних службовців. Схвалений урядом 14 грудня проект указу Президента, зокрема, передбачав запровадження посади державного секретаря Кабміну й державних секретарів міністерств як вищих посад держслужбовців у цих органах. Передбачалося, що кандидати на посади держсекретарів спочатку проходитимуть конкурс Головдержслужби, а потім профільні міністри подаватимуть їхні кандидатури на затвердження уряду. Держсекретарі мали призначатися на п'ять років із правом повторного призначення на ще один термін, причому пропонувалося, щоб звільнити їх було можна лише за власним бажанням, за рішенням суду та у разі порушення умов договору, підписаного ними із Головдержслужбою. Держсекретарі не мали права брати участь у засіданнях Кабміну, заміщати міністра чи представляти законопроекти у Верховній Раді, оскільки це виключна функція міністрів, котрі є політичними фігурами. Також передбачалося запровадження політичних посад віце-міністрів, котрі саме й мали заміщати міністра у разі його відсутності. Планувалося, що цей указ набере чинності з першого січня 2006 року, разом із запровадженням політреформи. Також уряд вважав за необхідне прискорити підготовку законопроектів про Кабінет Міністрів, про систему центральних органів виконавчої влади й про держслужбу. Після засідання уряду С. Головатий зазначив, що міністерство юстиції підтримує ідею розділення політичних і адміністративних посад у центральних органах виконавчої влади, проте вважає, що це потрібно робити разом із прийняттям закону про Кабінет Міністрів. А що стосується проекту указу про розмежування політичних посад і посад державних службовців у системі центральних органів виконавчої влади, то, за його словами, багато положень цього документа суперечать Конституції й законам України. «Ми підтримуємо політично ідеологію переведення державної служби на європейські стандарти, але це потрібно робити разом з прийняттям законів про Кабінет Міністрів, про міністерства та інші органи виконавчої влади, про внесення змін до низки законів про державну службу, яка була б стабільною, аполітичною, щоб державні службовці працювали, знаючи, що вони захищені законом, і тривалий час, щоб зміни в законодавчому органі й вибори не впливали на стабільність держслужби», — сказав він. Проте саме з огляду на наближення парламентських виборів годі було сподіватися на швидке ухвалення комплексного рішення. Як наслідок, 21 грудня 2005 року прем'єр Ю. Єхануров, нагадавши міністрам про введення в дію з початку 2006 року конституційної реформи, закликав їх посилити співпрацю з парламентом, зауваживши при цьому, що за відсутності закону про Кабмін їм у своїй діяльності доведеться керуватися тимчасовими регламентуючими документами.

22 листопада 2005 року. **О. Мороз, Ю. Тимошенко, В. Ющенко, А. Кінах на сцені майдану з нагоди річниці помаранчевої революції. У відповідь на заклик Ю. Тимошенко об'єднатися довкола обрання прем'єра В. Ющенко заявив, що головним викликом парламентських виборів 2006 року є збереження демократичних завоювань, а не вибори Прем'єр-міністра.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Повернення в конституційне поле

Під час переговорів В. Ющенка у вересні 2005 року з лідерами парламентських фракцій стосовно призначення на посаду Прем'єр-міністра Ю. Єханурова Президент також погодився змінити структуру свого секретаріату та привести у відповідність із Конституцією діяльність Ради національної безпеки і оборони. Вже 22 вересня глава держави своїм указом ліквідував посади державного секретаря України, двох перших заступників, чотирьох заступників держсекретаря й першого помічника Президента. Відповідно В. Ющенко звільнив О. Рибачука з посади державного секретаря України та призначив його на посаду голови секретаріату Президента. За цим указом у голови секретаріату мало бути лише два заступники, один з яких — перший. Цього само дня глава держави вніс зміни до Указу від восьмого лютого 2005 року "Про деякі питання організації діяльності РНБО", за яким до компетенції секретаріату Президента поверталися такі функції, як внесення пропозицій стосовно кандидатур на керівні посади в правоохоронних органах, Збройних силах та інших військових формуваннях України, подання на розгляд глави держави пропозицій стосовно кандидатур на посади суддів, членів Вищої ради юстиції та Вищої кваліфікаційної комісії суддів, погодження пропозицій щодо кандидатур керівників правоохоронних органів в областях, Кримській автономії, Києві та Севастополі, погодження проектів указів про присвоєння вищих військових звань та чинів. І, нарешті, 27 вересня, після передання низки функцій РНБО до відання секретаріату Президента, на посаду секретаря Радбезу було призначено Анатолія Кінаха, котрий в уряді Тимошенко обіймав посаду першого віце-прем'єра.

14 жовтня у розвиток цих змін було видано Указ "Про створення секретаріату Президента". У цьому документі секретаріат позиціонувався як орган, що допомагає Президенту в здійсненні його повноважень. Окрім голови секретаріату та двох його заступників, до структури цього патронатного органу входили представники Президента у Верховній Раді, Кабінеті Міністрів, Конституційному Суді, прес-секретар, прес-служба та інформаційна служба, служба підготовки виступів Президента, головна державно-правова служба, служба державного протоколу й церемоніалу, режимно-секретний відділ, головна служба документального забезпечення, служба стратегічного планування, головні служби: регіональної та кадрової політики, політичного аналізу, зовнішньої політики, оборонної політики, правової політики, політики інституційного розвитку, соціально-економічної політики, гуманітарної політики, ситуативного аналізу, забезпечення прав людини, а також служби забезпечення діяльності низки комісій при Президентові. Як зазначив голова оновленої структури О. Рибачук, цим указом повноваження секретаріату введено у конституційне поле, тож тепер від імені держави матиуть право говорити лише Президент, Голова Верховної Ради та Прем'єр-міністр. Передбачалося, що в майбутньому функції секретаріату буде виписано в законі про Президента, а повноваження уряду — в законі про Кабінет Міністрів. Однак усі розуміли, що на початку 2006 року найголовнішим питанням будуть парламентські вибори, або, як зазначала Ю. Тимошенко, вибори Прем'єр-міністра, оскільки політреформа передбачала, що ті політичні сили, які зможуть створити коаліцію, формуватимуть виконавчу владу. На цей час В. Ющенко знову висловив думку, що політреформа проводилася під тиском та що було порушено процедуру внесення змін до Конституції, але він уже нічого не міг змінити, бо 18 жовтня закінчився термін повноважень дев'яти суддів Конституційного Суду, а Верховна Рада не поспішала з приведенням до присяги новопризначених суддів та з обранням суддів за своєю квотою. Отож навіть соратник Президента народний депутат І. Плющ зауважував, що сьогодні «Ющенко запитує: "А що таке політреформа? Що це таке? А яка вона?" Треба було йому читати цей документ, перш ніж давати відмашку проголосувати за неї усією фракцією «Наша Україна». Чотириста голосів було, пам'ятаєте? І Ющенку треба не запитувати, що це таке, а прочитати той закон, за який він дав добро голосувати». Утім, що таке політреформа, вже на початку 2006 року В. Ющенку добре роз'яснили регіонали — ця політична сила вже 10 січня 2006 року забула й про декларацію, і про меморандум, і про «унікальне порозуміння» та проголосувала за відставку Кабінету Міністрів. А лідер регіоналів В. Янукович, відповідаючи на запитання, чому його фракція підтримала таке рішення, сказав: «Тому що уряд Єханурова не тільки продовжив політику уряду Тимошенко, яка знищувала вітчизняного товаровиробника, погіршила життя наших громадян, а він ще більше наробив шкоди, ніж Тимошенко». Для глави держави це мало стати доброю наукою, але, як свідчать подальші події, не стало.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

(Продовження.

Початок у № 203 за 6 листопада 2007 року.).

■ **КРИМІНАЛ**

«Аптекарів» узяли з трамадолом

Чернівецька область. Тут затримано двох 28-річних торгівців знеболювальними ліками трамадол. У реалізаторів забороненого до продажу в аптеках препарату вилучили 100 капсул. Під час обшуку у квартирах «аптекарів», повідомила прес-служба УМВС області, знайшли ще 325 капсул знеболювальних ліків, які дуже популярні серед наркоманів.

Контрабандисти загубили мікроавтобус

Прикордонники застави «Селятин» у Чернівецькій області знайшли у горах мікроавтобус «Форд-Транзит» з українськими номерами, вщерть набитий цигарками. Проте водія в автомобілі не виявили. Відшукати його допомогла міліція, яка встановила, що це 25-річний мешканець Сторожинецького району. У присутності водія прикордонники та податківці вивантажили 72 тисячі пачок цигарок «Ронсон» вартістю понад 112 тисяч гривень. Власник автобуса так і не зміг пояснити прикордонникам та податківцям походження товару.

За 9 місяців 2007 року на українсько-румунському кордоні вже вилучено близько 2 мільйонів пачок цигарок.

Сергій СУЛИМА.

Зімітували затримання

Рівне. Як повідомила прес-служба прокуратури Рівненської області, завершено розслідування у кримінальній справі, порушеній у серпні щодо двох дільничних інспекторів Рівненського міського відділу УМВС України у Рівненській області.

Вони, щоб штучно поліпшити показники, зімітували затримання рівнянки (вона раніше мала судимість за незаконний обіг наркотиків) та вилучення з її сумки шприца з рідиною коричневого кольору. За це жінка отримала від дільничних інспекторів «винагороду» — поліетиленовий пакет з маковою соломкою. За таке «заохочення» рівнянка ще й «зізналася» у скоєнні злочину, якого насправді не скоювала (він кваліфікується за ст. 309 Кримінального кодексу України — незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотиків, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту).

Натомість замість рівнянки подібне обвинувачення пред'явлено дільничним інспекторам міліції. А ще їх обвинувачують у службовому підробленні.

Олександра ЮРКОВА.

Убив ненавистю

Луганськ. Мешканка Слов'яносербського району заявила до міліції про пропажу 66-літнього брата, і луганські правоохоронці почали його шукати.

Для початку працівники міліції оглянули прилеглу до приватного будинку, де разом із сином жив зниклий, ділянку. Хазяїна будинку, а точніше, його тіло, виявили в землі під бетоном. Тяжкі тілесні ушкодження давали зрозуміти, що чоловіка було забито до смерті. Убивцю теж незабаром знайшли. Ним виявився рідний син. Між батьком і сином давно склалися неприязні стосунки. Під час останнього конфлікту син не зміг стримати себе.

Алла АНТІПОВА.

Колектив Інституту держави та права ім. В. Корецького НАН України з глибоким сумом сповіщає, що 9 листопада ц. р. на 85-му році життя помер видатний вітчизняний учений-правознавець, організатор науки та освіти в Україні, радник дирекції інституту, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік Академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України, ветеран Великої Вітчизняної війни

ЦВЄТКОВ ВІКТОР ВАСИЛЬОВИЧ

і висловлює свої щирі співчуття рідним та близьким покійного з приводу цієї тяжкої втрати.

Дім, де живе старість

■ **ДО УВАГИ УРЯДУ**

Вузькі, ніби штольні, коридори, де не розминутися двом середньої статури людям, облуплені панелі, убогі, з важким повітрям, тісні кімнати — це Чигиринський територіальний центр соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких малозабезпечених громадян, чи, як кажуть, будинок для людей похилого віку. Більшість його мешканців — колишні колгоспники, котрі на своїх плечах, за трудодні-«палички» піднімали з післявоєнних руїн, годували велику державу.

Колись тут був дитячий дошкільний заклад. Хотілося б побачити того архітектора, котрий 30 років тому побудував цю похмуру неоковирну споруду. У ній незатишно було малюкам, а старим людям — і поготів. Перекроєні нашвидкуруч зали та спальні дитсадка перетворилися на задушливі помешкання, у яких туляться по троє-четверо немічних постояльців.

— Хотілося б поставити в палатах просторі шафи, — бідкалася завідувачка стаціонарного відділення центру Марія Маслак, — адже старенькі привозять із дому свою одежину. Їм дорога кожна хустина, рушник, плюшева шубка, в якій усе життя проходили... А тут зовсім нема де повернутися — ледве тумбочки втиснули.

Сама Марія Павлівна також не має окремого кабінету — із сестрою-господаркою ділять заставлену різними речами кімнатку з одним вікном.

— У нашому закладі перебуває 80 осіб похилого віку та одиноких непрацездатних, — продовжувала завідувачка стаціонару. — Майже половина з них — лежачі. Доглядати за такими хворими — нелегка справа. Особливо коли немає спеціальних ліжок, не вистачає сучасних засобів гігієни. У «гуманітарці», котра вряди-годи надходить до центру, трапляються медикаменти, памперси для дорослих, однак ця допомога — що краплина в морі.

Разом із Марією Павлівною піднялися на другий поверх. Запах несвіжої білизни, що стояв у коридорі, посилився при наближенні до палат, де лежали тяжкохворі. З актової зали долинав голос, що розповідав про страждання Ісуса Христа. Для мовчазних бабусь, яких було з півтора десятка, заїжджий пастор-протестант проводив духовну бесіду. Ми зайшли до кімнати, де із трьома сусідками жила найстаріша мешканка центру. Спершись на два костури, 94-літня Єфросинія Костянтинівна Мінська сиділа на акуратно застеленому ліжку. «Вона в нас чепуруха, — відрекомендувала Марія Маслак. — Он які білі вишиті подушки привезла з дому. А є такі бабусі, — з жалем додала, — що за весь вік простирадла в хаті не мали. То голод був, то війна, то післявоєнна розруха. А потім 12 карбованців колгоспної пенсії...»

Єфросинія Костянтинівна гостям зраділа — не часто вони в неї бувають. Почала розповідати про довге й тяжке своє життя. Як змалку горбилася на буряках, потім — на криворізьких рудниках. Мала четверо дітей. У війну поїхала шукати хліба, а трьох дочок, синочка й чоловіка розстріляли есесівці... «Хіба надіялась, що доживатиму вік у казенному домі? —запитувала-журилася старенька й сама відповідала: — На все воля Божа. Спасибі, що тут доглядають, їсти дають...»

Крім Єфросинії Мінської, в інтернатному закладі проживає ще кілька довгожителів, котрим за дев'яносто, вісімдесят років. Та найбільше мешканців, рік народження яких припав на голодні тридцяті минулого століття. Зазнавши злиднів із дитинства та юності, виснажливої колгоспної праці у зрілі роки, усі ці люди через різні життєві обставини залишилися без рідного кутка, тепла родинного вогнища. Держава взяла на себе обов'язки піклуватися про них. Як вона це робить, видно не лише з облаштування ветеранського будинку. Проста арифметика витрат розповідає ще більше: місцевий районний бюджет, а саме йому держава делегувала свої повноваження з опіки над непрацездатними громадянами та одинокими людьми похилого віку, виділяє для утримання територіального центру близько 1 мільйона 700 тисяч гривень на рік. Левова частка цих коштів витрачається на зарплату обслуговуючому персоналові. Разом із соціальними працівниками це 130 осіб. Крім незначного державного фінансування, центр вираховує для внутрішніх потреб 75 відсотків із трудових пенсій своїх підопічних. Але це також мізер — пенсії колишніх колгоспників принизливо малі.

— Часто доводиться звертатися по допомогу до керівників господарств, підприємств, — поділився клопотами директор територіального центру Микола Лисий. — Чимало людей ідуть назустріч, співчувають, чим можуть, діляться. Однак часто ми чуємо й відмову, бачимо байдужість і черствість.

У тому, що це саме так, переконуєшся відразу, тільки-но ступивши на подвір'я сиротинця для дорослих. Годі тут шукати затишну дерев'яну альтанку для стареньких, зручні лави на осонні чи біля квітників. І це при тому, що в Чигиринському районі діє кілька лісництв, лісгоспзаг, є своя меблева фабрика...

Про жалюгідне фінансування не тільки Чигиринського територіального центру, а й усіх 27 інтернатних закладів в області поспілкувалася із завідувачкою сектору головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації Валентиною Лук'яненко. «Проблеми утримання одиноких людей похилого віку та непрацездатних громадян нам добре відомі, — сказала Валентина Андріївна. — Як будь-яка комунальна власність, а саме до цього реєстру законодавець відніс територіальні центри, потребує, на мою думку, комплексного реформування. У тому числі й розширення джерел фінансування. Поки цього не буде, не в нашій компетенції якісно покращити життя в інтернатних закладах...»

Ось така відповідь. Усі погляди знизу звернено нагору, до уряду, парламенту, Президента. Немічні люди, які втратили здоров'я на колгоспно-радгоспній кріпаччині, на шахтах і рудниках, не можуть відстоювати своє право на хоч і скромну, але гідну старість. Сильні світу цього згадують про них хіба що під час підготовки до виборів. Тоді й присилають кілька мішків крупи чи борошна. Навіть самодіяльних артистів з концертом направляють, щоб настановили стареньких, за кого їм «правильно» голосувати. Однак не пам'ятаю газетної розповіді чи телевізійного сюжету про те, що «слуги народу» хоча б «попіарилися» у такому закладі, як Чигиринський ветеранський сиротинець.

Нас ніколи не поважатимуть у світі, у тому ж Євросоюзі, куди так прагне наша владна еліта, якщо найнезахищеніші, немічні люди перебуватимуть на дні суспільства. Може, хоч це змусить уряд і законодавців повернутися обличчям до потреб старшого знедоленого покоління?

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Єфросинія Костянтинівна Мінська, колишня жителька хутора Вдовичин Чигиринського району, знищеного 1943 року есесівським каральним загоном.

Фото автора.

Перший всеукраїнський конкурс хорових колективів прагне стати другим міжнародним

14-16 листопада в Києві вперше проходитиме Всеукраїнський конкурс хорових колективів імені Бориса Лятошинського. Його засновники та головні організатори — Національна музична спілка, асоціація «Хорове товариство ім. Б. Лятошинського» — вирішили не чекати сприятливих економічних і політичних умов, а розпочати відродження цієї ланки культури вже зараз. У цьому їх підтримало й Міністерство культури та туризму. Щоправда, як каже голова журі, керівник Національного заслуженого українського народного хору ім. Г. Верьовки, Анатолій Авдієвський, поки що лише морально. Та організатори все ж таки сподіваються, що надійдуть і кошти.

Заявку на участь подали 13 професіональних, навчальних та аматорських хорів, три ансамблі, а також дуети, солісти-вокалісти тощо. Як зазначають організатори, головне завдання заходу — популяризувати академічний хоровий спів та камерні вокальні форми. Ім'я Лятошинського конкурсові присвоїли не випадково. Адже у цій царині це митець найвищого рангу.

— Щоб підняти його твір, потрібна неабияка майстерність. До цього треба дорости, — зазначає член журі, композитор, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка Леся Дичко.

На жаль, за життя майстер не мав належного визнання. Його усіляко замовчували, не давали розкритися, а часто і відверто цькували та принижували. Та найприкріше те, що до цього долучилися його колеги і навіть учні. Але Борис Миколайович був мудрий і на все відповідав своєю творчістю. Тож присвоєння конкурсу його імені ще й певна данина талантові та своєрідна реабілітація.

Відбуватимуться такі огляди кожні три роки. Щорічним фестиваль вирішили не робити. За словами Анатолія Авдієвського, насамперед тому, щоб змогли сформуватися нові колективи, дати можливість учасникам зрости, розширити та збагатити репертуар, географію. Стосовно останньої, то у планах організаторів нинішнього заходу вивести конкурс на міжнародний рівень. Сподіваються, що в цьому допоможуть і члени журі. Зокрема, оцінювати конкурсантів, окрім відомих у музичному світі українців, запросили й народного артиста Росії, професора Московської державної консерваторії Валерія Калістратова. Велика надія на народну артистку СРСР та України Гізелу Ципола. Та хай там як у перспективі, а поштових цей музичний процес уже має.

Марина КРИВДА.

Де буде кінець Європи?

З 1 січня 2008 року Польща ввійде до Шенгенської зони. Це означає, що польські візи стануть платними (35 євро за короткострокову візу та 60 за довгострокову), а процедура їх отримання буде такою самою, як і в інших консульствах європейських держав, що входять до зони Шенген.

Аспект 1. Візовий

«Голос України» не раз писав про проблеми, що часто виникають у наших громадян, які бажають отримати шенгенську візу. Довгі черги, шахраї під консульствами, великі витрати і невмотивовані відмови, — ось лейтмотив цих матеріалів. З нового року всі консульства Польщі видаватимуть візи за шенгенськими правилами.

Варто зазначити, що, як розповів кореспонденту «Голосу України» Генеральний консул Польщі в Україні Гжегож Опалінський, минулого року польські візи отримали близько 700 тисяч осіб. Це майже вдвічі більше, ніж видають усі консульства держав, що входять до зони Шенген, разом.

Тому, звісно, громадяни побоюються, що нові суворіші правила призведуть до збільшення терміну розгляду заяв, а відтак — довжини черг. Сьогодні рішення про видачу візи консульства Польщі в Україні виносять наступного дня після складання документів. Однак і це «рятує ситуації». Приміром, у Львові бажаючі отримати візу проводять під консульством цілі дні.

Проте пан Опалінський запевнив, що консульства Польщі в Україні готувалися до запровадження нових правил, і їх працівники зроблять усе можливе, аби термін розгляду документів був якомога коротшим. «Час очікування залежатиме від кількості осіб, які подадуть заяви про видачу віз. Я б не хотів, щоб ця інформація породила занепокоєння в Україні. Консульство робитиме все можливе, аби скоротити цей час. Нині термін очікування на візу у консульстві Польщі є найкоротшим з усіх консульств в Україні, тобто — доба. Сподіваюся, що так само буде і після входження Польщі до Шенгенської зони», — заявив генконсул.

Крім того, не варто забувати і про переваги, які надає українцям розширення Шенгенської зони. Так, тепер особа, що має польську візу, зможе подорожувати до Німеччини, Франції та інших країн, що входять до цієї зони.

Аспект 2. Прикордонний

Однак, аби потрапити до Польщі, спочатку треба перейти кордон. А черги на українсько-польських пунктах пропуску вже давно стали притчею во язицех. Вантажівки у середньому стоять близько восьми годин, а іноді трапляється — і по кілька діб. Довжина черги — близько ста авто. Легкові машини очікують теж від трьох до восьми годин.

Урядовці причиною черг називають великий пасажиропотік та малу кількість пунктів пропуску. Проте якщо для тих, хто їде у відпустку чи відрядження, — це лише тимчасова незручність, то для прикордонного співробітництва — це ціла проблема. Так, наприклад, лісники з лісництва «Бірча», що знаходиться у прикордонному районі, кажуть, що їм значно легше спілкуватися зі своїми словацькими колегами, ніж українськими. Хоча Україна знаходиться лише за кілька кілометрів від господарства, тоді як Словаччину від них відділяє значно більший відрізок шляху. Проте кордон, з його чергами, є, за словами лісників, суцільним кошмаром.

Воєвода Підкарпаття Ева Драус переконана, що невдовзі у регіоні проблема черг на кордоні буде врегульована завдяки тому, що вже будуються нові переходи та розширюються існуючі. За її словами, до 2010 року лише у межах Підкарпатського воєводства буде відкрито два-три нових переходи. Вже зараз будується пункт перетину кордону Будоміж—Грушів, тривають переговори про створення переходу у Нежанковицях.

Шенгенська зона. Довідка «Голосу України»

* 14 червня 1985 року Німеччина, Франція та країни Бенілюксу (Бельгія, Нідерланди та Люксембург) підписали Шенгенську угоду. Метою підписантів було ліквідувати на внутрішніх кордонах між країнами усі форми контролю.

* 19 червня 1990 року було підписано Конвенцію виконання Шенгенської угоди. Її підписали, окрім першої групи країн, також Іспанія та Португалія.

* Нині до зони Шенген входять усі країни-члени ЄС (за винятком Великобританії та Ірландії), а також члени Скандинавського паспортного союзу (за винятком Норвегії та Ісландії).

* Країни, що входять до Шенгенської зони, проводять спільну політику відносно в'їзду на їх територію громадян третіх країн. Усі вони видають візи єдиного зразка на термін до трьох місяців протягом шестимісячного періоду.

Загалом за останні два роки воєводство вклало у будівництво та розбудову кордону близько 50 мільйонів злотих (близько 130 тисяч гривень).

Аспект 3. Контрабандний

Проте одними лише новими переходами ліквідувати черги не вдасться, бо не таємниця, що головна їх причина — напівлегальна торгівля. Історія пані Данути — типова для людей, які мешкають у бідних прикордонних районах.

Щоб перетнути кордон, вона завжди добре вдягається. Пані Данута не боїться простудитися. Просто що більше одягу — то більше місць, куди можна сховати цигарки та горілку. Кажуть, деякі вигадливі жінки тут спеціально одягають взуття на високих платформах, в які запихають цигарки. Купує товар пані Данута одразу за переходом — в українських Шегинях. А потім близько трьох годин стоїть у черзі на пішому переході. Поки погода тепла, черги вистоюватн не так тяжко, а ось взимку часто хворіє.

Таких, як вона, тут називають «мурашками». З України вони вивозять цигарки та горілку. Якщо у нас блок цигарок коштує до 20 гривень, то в Польщі дешевше, ніж за 60 у вас не куплять. Зі спиртним — ще вигідніше. Літр горілки у Польщі можна продати навіть у чотири рази дорожче. Крім того, ринок збуту недалеко — вигідні пропозиції купити перенесене чи перевезене роблять одразу за пунктом пропуску. За виторговані гроші купують м'ясо (у Польщі його можна придбати навіть за 10 гривень кілограм), молокопродукти, ковдри. Потім знову — у черги на кордон.

Таким напівлегальним бізнесом займаються мешканці з обох боків кордону. Тут не діляться на українців і поляків. Багатші «мурашки» їздять по товар легковими машинами, бідніші — електричками, автобусами чи пішки. Усі вони створюють величезні черги, а заодно — і імідж України. Так іспанський журналіст Хегіньйо Патерна Санчез навіть отримав редакційне завдання — пішки перетнути українсько-польський кордон. Враження, отримані від подорожі, як запевнив журналіст, він не забуде ніколи.

Проте українські та польські урядовці поки що не знайшли відповіді на запитання, як зробити перетин кордону комфортним та цивілізованим. Адже Польща є членом ЄС і виконує всі належні вимоги. Україна теж має свої стандарти перетину кордону. Результат — страждають мешканці обох країн. У Києві особливі надії покладають на введення в дію угоди про спрощення візового режиму. Це, на думку багатьох урядовців, значно полегшить процес отримання віз для багатьох українців. Однак поки що цей документ не ратифіковано. Поляки, у свою чергу, сподіваються, що Україна таки стане членом ЄС, і прикордонний кошмар відійде у минуле. Але коли це станеться, за теперішніх обставин, не беруться прогнозувати навіть найпалкіші адвокати України у Брюсселі.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: пункт перетину українсько-польського кордону Шегині—Медика.

Автор висловлює вдячність фундації «Партнерство задля демократії» за сприяння у зборі матеріалу.

Фото автора.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Повний капусняк

Осінь «порадувала» комунальників снігом, першими морозами, в деяких регіонах — штормом і шквальним вітром, а ми все ще перебуваємо в невіданні, якою буде ціна на газ. Минулого тижня тему його постачання в нашу країну обговорювали в Москві глава «Газпрому» Олексій Міллер і міністр палива та енергетики України Юрій Бойко. Водночас офіційні особи результати переговорів коментувати відмовляються. Стислі повідомлення інформагентств розпливчасті: сторони начебто окреслили, що блакитне паливо для нас коштуватиме 160 доларів за тисячу кубів. Але це нібито попередньо. Поки що — триває робота на рівні експертів, після чого заплановано наступний раунд переговорів. Такий «туман» навколо газу можна пояснити політичною плутаниною. Швидше за все, сторонам вигідна вичікувальна політика. Росіяни хочуть дочекатися, доки в нас сформується новий уряд, щоб домовлятися конкретно з ним. Українські переговорники також на роздоріжжі, не знають, чи залишаться вони в Кабміні. Якщо ні — навіщо «рубатися» за дешевий газ? Водночас саме від цього показника значною мірою залежить, яким буде рівень інфляції наступного року.

До речі, саме політична невідомість породжує інфляційні очікування, які, у свою чергу, провокують подальшу інфляцію. Чого завтра чекати народу — не зовсім зрозуміло. От він і кидається в крайнощі. Люди то стоять в обмінниках, щоб купити «зелений», який подешевшав, то масово починають його скидати. Минулого тижня навіть в органах заметушилися. У МВС повідомили про підвищення цін на платні послуги. Подорожчала реєстрація автомобілів, техобслуговування тощо, що тільки ускладнить життя водіїв і позначиться на рівні інфляції, але ніяк не на безпеці або якості доріг.

Зате з нафтопродуктами — повна «визначеність». Поки перший віце-прем'єр Микола Азаров запевняв, що різких змін на ринку нафтопродуктів не буде, обсягів пального в держрезерві, щоб впливати на цінову ситуацію, досить, а ажіотаж навколо бензину нагнітають ЗМІ, А-95 на заправках, подорожчавши за тиждень на 30 копійок, упевнено здолав «психологічний» бар'єр у 5 гривень за літр. Вина в такому стрибку лежить, звичайно, не так на уряді й навіть не на зростанні цін на нафтопродукти на світових ринках. Найімовірніше — тут позначився скандал навколо Кременчуцького нафтопереробного заводу, який раніше значною мірою забезпечував горючкою внутрішній ринок. Недавні маски-шоу із силовою зміною керівництва на заводі призвели до того, що обсяги переробки на підприємстві через брак сировини скоротилися більш як удвічі. А відсутнє пальне не вдається оперативно перекрити за рахунок імпорту, тому що ні в Росії, ні в Білорусі, ні в Литві «вільної» горючки, яка готова хлинути в Україну, не спостерігається. І, схоже, межі зростання не вичерпані — в Росії горючка, звичайно, дешевша, але до країн об'єднаної Європи нашому бензину ще дорожчати й дорожчати... Обнадіює лише той факт, що на зиму споживання бензину знижується, тому і його дефіциту, швидше за все, вдасться уникнути. Якщо, звичайно, у Кабміні не кинуться «розрулювати» ситуацію й не зафіксують ціни на той самий А-95 на рівні, не вигідному для імпортерів горючки в Україну.

Тепер — про капусту, яку полюбили в уряді минулого тижня. На проведеній після засідання Кабміну прес-конференції перший віце-прем'єр розповідав про те, що в листопаді ціни на продовольство стабілізуються, і, мовляв, у жовтні подешевшали цукор і овочі, «а ціни, наприклад, на капусту значно знизилися». На словах з приводу капусти я мала необережність посміхнутися й потрапила під гарячу руку пана Азарова. Даремно, мовляв, смієтеся, адже «капуста в раціоні наших громадян займає дуже серйозну позицію», а ви про це не пишете. Тепер пишемо, і навіть можемо пояснити, чому білокачанна подешевшала. Просто фермери після збирання закладали капусту, яка підскочила в ціні, на зберігання, сподіваючись на подальше подорожчання. А її поставки з Польщі підхльоснули й вітчизняних виробників, які, побоюючись здешевлення, тепер масово викидають білокачанну на ринок. Більше того, ми, як і чиновники з Кабміну, також прогнозуємо, що ціни на деякі продукти харчування завмруть. Але не від стабілізації у зв'язку зі зваженими кроками уряду. А тому, що платоспроможність населення скорочується. Погодьтеся, не кожний пенсіонер дозволить собі молоко по 5 гривень за літр. І не кожний віддасть за кіло сиру 50 гривень. Тобто люди вже не можуть купити собі стільки, як купували раніше. Торговці й виробники змушені будуть трохи знизити ціни, щоб підвищити попит. Хоча, здавалося б, на порозі — зима, надої падають, отже, і молокопродукти повинні дорожчати. Тільки нікуди...

Але це не стосується хліба, що вже точно не подешевшає. А до «антиурядового» зростання цін на молоко, яйця, фрукти й олію приєднується цукор — він потроху також починає дорожчати. Схоже, до весни солодкий пісок повторить подвиг олії, яка за півроку мало не подвоїлася в ціні.

Галина КВІТКА.

Про пільги педагогічним працівникам

Мешкаю у місті і вже три роки працюю в селі вчителем. Які я маю пільги при сплаті за комунальні послуги? І хто фінансує ці пільги?

А. ПІДЖІМЯН.

Шостка Сумської області.

Відповідає заступник директора Департаменту соціального захисту населення Міністерства праці та соціальної політики України Надія КОРЕНЄВА:

— Відповідно до абзацу першого частини четвертої статті 57 Закону України «Про освіту» педагогічним працівникам, які працюють у сільській місцевості і селищах міського типу, а також пенсіонерам, які раніше працювали педагогічними працівниками в цих населених пунктах і проживають у них, держава згідно з чинним законодавством забезпечує безплатне користування житлом з опаленням і освітленням у межах встановлених норм.

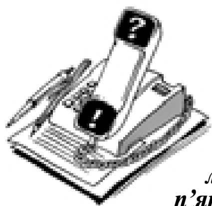
Законом України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» визначено джерело покриття витрат на забезпечення освітянам пільг, передбачених абзацом першим частини четвертої статті 57 Закону України «Про освіту» — субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам (стаття 47).

Водночас статтею 36 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» встановлено, що пільги, компенсації і гарантії, на які згідно із законами України мають право, зокрема, працівники бюджетних установ, щодо знижки плати за користування житлом, паливом та комунальними послугами, надаються у разі, якщо зазначені працівники мають право на податкову соціальну пільгу.

Розмір наданих пільг у грошовому еквіваленті разом з грошовими доходами зазначених працівників не повинен перевищувати величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу.

Механізм надання пільг педагогічним, медичним та фармацевтичним працівникам і працівникам культури з урахуванням розміру доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, встановлено у «Порядку надання пільг, компенсацій і гарантій працівникам бюджетних установ, військовослужбовцям, особам рядового і начальницького складу» (затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31.03.03 № 426 (зі змінами і доповненнями).

Крім цього порядком, зокрема, передбачено, що установи, в яких працюють педагогічні, медичні та фармацевтичні працівники і працівники культури, щомісячно розраховують розмір грошового еквівалента належних пільг, розподіляють з відома працівників обчислені суми знижки з оплати спожитих послуг між підприємствами і організаціями, що надають послуги, та подають в установленому порядку органам праці та соціального захисту населення, підприємствам і організаціям, що надають послуги, відомості про працівників та розмір грошового еквівалента пільг.

Як мені списати машину?

Я киянин, і в мене є машина — старенькі «Жигулі», зареєстровані в столиці. Але вони вже років п'ять нерухомо стоять у селі (в моїх батьків) у Житомирській області. Скажіть, як мені списати машину, щоб потім віддати тим, хто її може потребувати?

Микола ТАРАСЕНКО.

Київ.

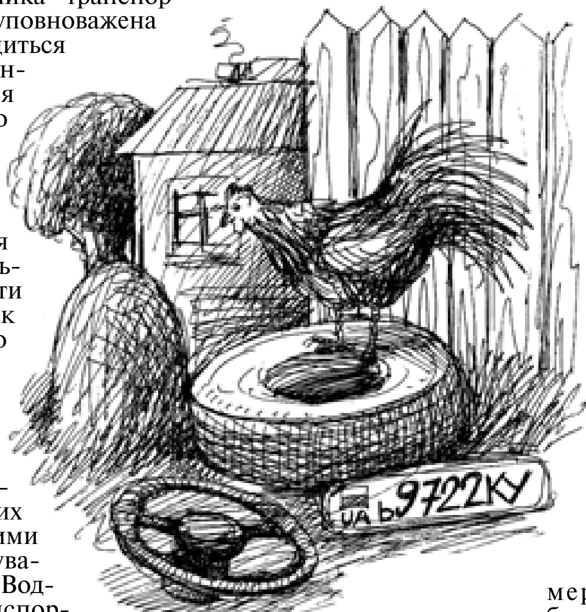
Відповідає заступник начальника Департаменту Державтоінспекції МВС України Олександр ХЛЄБНІКОВ:

— Для відчуження, реалізації або вибракування транспортного засобу його власник повинен зняти даний транспортний засіб з обліку.

Зняття з обліку транспортних засобів здійснюється після їх огляду в підрозділах ДАІ на підставі заяви власника з поданням документа, що засвідчує його особу, виконавчого напису нотаріусів або рішення суду (все це — відповідно до вимог п. 41 Правил державної реєстрації та обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів та мотоколясок, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1998 року № 1388).

Також відповідно до вимог п. 5.9. Інструкції про проведення державної реєстрації, перереєстрації та обліку транспортних засобів, оформлення і видачі реєстраційних документів, номерних знаків на них та здійснення перевірок реєстраційно-екзаменаційних підрозділів Державтоінспекції МВС України, затвердженої наказом МВС України від 10.04.2002 № 335, зняття з обліку транспортних засобів фізичних осіб у зв'язку з їх вибракуванням проводиться на підставі заяв їх власників.

На підставі паспорта громадянина України або іншого документа, що його заміняє, встановлюється особа власника транспортного засобу або уповноважена ним особа. Проводиться перевірка документів, які подаються до реєстраційного підрозділу ДАІ. Посадовою особою реєстраційного підрозділу ДАІ перевіряється повнота і правильність внесення плати за послуги, перелік яких затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 23 травня 2001 року № 556 та проводиться перевірка агрегатів транспортних засобів за наявними обліками розшукуваного транспорту. Водночас огляд транспортного засобу не проводиться, номерні знаки для разових поїздок не видаються. Свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу (технічний паспорт) та номерні знаки обов'язково здаються до реєстраційного підрозділу ДАІ.

Про зняття з обліку транспортного засобу у зв'язку з його вибракуванням на заяві власника транспортного засобу робиться запис: «Знято з обліку у зв'язку з вибракуванням». Аналогічні записи вносяться також до однойменних реквізитів книги знятих з обліку транспортних засобів та реєстраційної картки, а відомості про вибракування транспортних засобів — до наявних автоматизованих баз даних автоматизованої інформаційної системи «Автомобіль», «Національний банк даних — «Автомобіль».

Свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу анулюється способом, що не дає змоги його повторно використовувати, і долучається до матеріалів про зняття з обліку транспортного засобу, а номерні знаки оприбутковуються як такі, що були в користуванні, і при їх відповідності встановленим вимогам можуть видаватися для повторного використання або знищуються в установленому порядку.

Також згідно з вимогами п. 5.10 цієї інструкції за письмовим зверненням власника транспортного засобу після проведення зняття з обліку транспортного засобу у зв'язку з його вибракуванням, працівниками РЕП ДАІ на вивільнений кузов (шасі, раму) або інші вузли і агрегати, що мають ідентифікаційні номери, оформляється та видається відповідна довідка, яка надає право реалізації зазначених вузлів та агрегатів.

Зняті з обліку транспортні засоби реалізуються відповідно до Правил торгівлі транспортними засобами і номерними агрегатами, затверджених наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції від 31 липня 2002 року № 228.

Перерахунок пенсії мамі не враховується

Моя мама вийшла на пенсію 1995 року. З 20 серпня 1954 року до 1 лютого 1963-го вона пропрацювала в обласному шкірно-венерологічному диспансері. З 11 січня 1967 року до 11 липня 1996-го — у міському шкірно-венерологічному диспансері. Звільнилася 11 липня 1996 року. Загальний стаж роботи медсестрою — 38 років і 6 місяців.

Згідно зі статтею 60 Закону України від 10 липня 2003 року № 1110-IV (набув чинності 15.08.2003 р.) внесено зміни до статті 60 Закону України «Про пенсійне забезпечення». За нормами зазначеної статті закону робота в лепрозорних і протичумних закладах охорони здоров'я, у закладах (відділеннях) з лікування осіб, заражених вірусом імунодефіциту людини або хворих на СНІД, в інших інфекційних закладах (відділеннях) охорони здоров'я, у патолого-анатомічних і реанімаційних відділеннях закладів охорони здоров'я, а також у психіатричних закладах охорони здоров'я зараховується до стажу роботи у подвійному розмірі.

Поясніть, будь ласка, чому тоді перерахунок пенсії з подвійним нарахуванням стажу мамі не враховується? Чи є це порушенням прав людини про пенсійне забезпечення?

Ганна КАРПЕНКО.

Запоріжжя.

Відповідає директор Департаменту пенсійного забезпечення Міністерства праці та соціальної політики України Наталя ШАМБІР:

— Робота в лепрозорних і протичумних закладах охорони здоров'я, у закладах (відділеннях) з лікування осіб, заражених вірусом імунодефіциту людини або хворих на СНІД, в інших інфекційних закладах (відділеннях) охорони здоров'я, у паталого-анатомічних і реанімаційних відділеннях закладів охорони здоров'я, а також у психіатричних закладах охорони здоров'я зараховується до стажу для призначення трудових пенсій у подвійному розмірі. Все це — відповідно до статті 60 Закону України «Про пенсійне забезпечення» (із змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до статті 60 Закону України «Про пенсійне забезпечення» від 10.07.2003 року № 1110-IV), який набув чинності з 15 серпня 2003 року.

Зазначеним законом не передбачено поширення його норм на осіб, які вийшли на пенсію до 15 серпня 2003 року та не працюють у відповідних закладах на час внесення змін.

Нагадайте правила користування ліфтом

У нашому будинку досить часто ламається пасажирський ліфт. Коли я звернувся до ЖЕКу за поясненнями, там мені сказали, що ми, мешканці, не правильно його експлуатуємо. Розкажіть, будь ласка, про основні правила користування ліфтами. Чого категорично не можна робити, щоб не зіпсувати «домашній транспорт» та не нашкодити своєму здоров'ю, а інколи й життю.

Микола ФОМІН.

Харків.

Розповідає технічний директор ВАТ «Укрліфтсервіс» Георгій КАЦИ:

— Оскільки вас, пане Миколо, цікавить пасажирський ліфт, надаю основні правила користування пасажирським ліфтом з автоматичними дверима, які є типовими для всіх моделей ліфтів, котрі встановлені в сучасних житлових будинках.

До речі, ці правила обов'язково мають бути присутні на кожному ліфті, зазвичай — у кабіні, на місці, зручному для читання.

Правила користування пасажирським ліфтом:

— для виклику кабіни натисніть кнопку, розташовану біля дверей ліфта;

— якщо кнопка освітлена, зачекайте, поки індикатор погасне. Виклик при освітленій кнопці не буде виконаний;

— після прибуття кабіни на поверх двері відкриються автоматично;

— при вході в кабіну з дитиною ввійдіть першим, при виході з кабіни пропустіть дитину вперед. Під час перевезення дитини в колясці візьміть дитину на руки;

— увійшовши в кабіну, натисніть кнопку потрібного вам поверху. Двері зачиняться, кабіна почне рухатись за вашим наказом. Будь-яка перешкода на шляху дверей, що зачиняються, викличе їхнє автоматичне відкривання;

— ВРАХУЙТЕ: автоматичні двері залишаються відчиненими 7—8 секунд (у ліфтах, не обладнаних пристосуванням контролю завантаження кабіни). Якщо ви не натиснули кнопку, двері зачиняться, і через 7 секунд кабіна може бути викликана з іншого поверху;

— при зупинці кабіни між поверхами натисніть кнопку потрібного вам поверху. Якщо кабіна не почне рухатись, натисніть кнопку «Дзвоник» або «Виклик диспетчера» на переговорному пристрої, сповістіть диспетчера й чекайте приходу електромеханіка;

— не намагайтесь вийти самостійно з кабіни, що зупинилася між поверхами — це НЕБЕЗПЕЧНО;

— кнопкою «STOP» (якщо вона є) слід користуватися при необхідності екстреної зупинки.

Категорично забороняється:

— проїзд дітей дошкільного віку без супроводу дорослих;

— прикладати зусилля для відкривання та закривання дверей;

— перешкоджати вільному закриванню та відкриванню дверей. Не намагайтесь утримати стулки дверей після того, як двері почали закриватися (як ми це зазвичай робимо ногою або рукою);

— пуск кабіни з поверхової площадки через відкриті двері кабіни й шахти;

— викликати кабіну, якщо горить сигнал «Зайнято»;

— перевозити громіздкі речі й легкозаймисті матеріали;

— користуватися ліфтом під час землетрусу та пожежі;

— перевантажувати ліфт (у кабіні ліфта є табличка, на якій зазначена вантажопідйомність ліфта й максимально можлива кількість пасажирів);

Про всі несправності ліфта обов'язково повідомляйте диспетчера по переговорному пристрою або електромеханіка аварійної служби за телефоном, який указаний на спеціальній табличці, закріпленій на першій посадочній площадці.

Сподіваюся, що немає потреби нагадувати, що не слід стукати ногами в двері ліфта, виривати й спалювати кнопки на приладах керування, розбивати плафони й лампи освітлення кабіни, змітати сміття з поверхових площадок у шахту через поріг дверей тощо.

Якщо виконуватимете всі ці правила, то ліфт служитиме вашому будинку довго й безвідмовно.

Володимир Сторч був у дзеркальній кімнаті у ставці Герінга

■ ІСТОРІЯ

Про ставку Гітлера «Вервольф» під Вінницею відомо багатьом. Зате мало хто знає, що за якихось десяток кілометрів від неї був ще один стратегічний об'єкт — ставка другої після фюрера людини у нацистській Німеччині — Германа Герінга.

Всі дані про бункер — у німецьких архівах

Іноземні туристи самотужки шукають дорогу до села Гулівці Калинівського району. На туристичній карті Вінниччини такого маршруту немає, хоча інтерес до місця, де зберігаються сліди лігва одного з найбільших військових злочинців фашистської Німеччини, зростає не лише серед наших туристів. Можливо, тому, що загадок навколо ставки Герінга ще більше, ніж навколо «Вервольфу». Жодних документів про будівництво цього підземного об'єкта знайти не вдалося. Директор Вінницького обласного архіву Сергій Гальчак каже, що в них нема навіть документів про ставку Гітлера. Раніше зберігалися декілька справ. «Я їх сам бачив, тримав у руках, — уточнив співрозмовник, — частина російською мовою, інші — німецькою. Ще до мого приходу в архів нам їх передали із тодішнього КДБ. А потім надійшов «папір» з вимогою повернути їх назад. Нині, як мені відомо, вони зберігаються у Києві, в архіві СБУ.»

У відомого вінницького краєзнавця Ярослава Бранька зберігаються матеріали лише про те, скільки і яких матеріалів витратили німці на спорудження ставки Герінга, а також, яку площу займала вона.

Науковий працівник обласного краєзнавчого музею Святослав Хавлюк повідав про те, що у Вінниці ще жива людина, яка брала участь у виставі в нашому театрі, на якій були присутні Гітлер і Герінг (її спогади подамо трохи далі). А щодо дати будівництва, за його словами, дослідники сходяться на тому, що обидві ставки споруджували приблизно в один і той самий час. За даними пана Хавлюка, роботи на «Вервольфі» почалися у вересні 1941-го, а навесні наступного року (3 березня 1942-го) у підземеллі вперше побував фюрер і пробув тут аж до жовтня.

У Гулівцях не один, а два бункери

Дослідники не можуть дійти згоди навіть з приводу кількості підземних «хатинок» Герінга. Мої співрозмовники кажуть, що був лише один бункер. Натомість 78-річний житель Гулівець Володимир Сторч переконує, що Герінг мав два підземелля.

— Я виріс у цьому селі, — розповідає ветеран, — і вже з семи років пас худобу. І так всю війну. Пасовище було біля лісу, там, де вже німці натягнули колючий дріт і ходили їхні вартові.

— І вони не проганяли звідти пастуха?

— Ніколи! Худоба є худоба — і брикала, і підходила впритул до дроту, але за це я не отримував нагаганяй жодного разу.

Те, що в їхньому селі має бути щось «непонятне», жителі зрозуміли тоді, коли німців понаїжджало стільки, що аж в очах почорніло, продовжує згадувати Володимир Іванович. До лісу вела шосейка. То вони першим ділом розібрали її, як тільки сніг почав сходити. А тоді спланували нову дорогу. «Десь в пояс вирили жолоб. Заповнили його щебенем з нашого кар'єру. А зверху засипали отсєвом.»

Така сама дорога прокладена у самому лісі, продовжує розповідати пан Сторч. Вона вела до бункерів. Ця дорога дотепер служить. Скільки по ній техніки пройшло! «Тут наші ракетники у 60-х роках проводили навчання, — каже ветеран. — Ліс зритий окоп на окопі, то по цій дорозі проходила техніка по 60 тонн. І як бачите, нічого. І тепер зайдіть в ліс. Хоча б які дощі йшли, а транспорт ходить по дорозі, як по асфальту. Добру «подушку» постелили німці.» Ніхто відтоді дорогу не ремонтував. А нині вона веде через ліс до заводу з виробництва кісткового борошна.

За словами співрозмовника, будували дорогу і наші полонені, і німці, і односельчани. Серед німців було багато спеціалістів. Семеро з них жили в нашій хаті. Я хоч був ще малий, але все одно пам'ятаю, що то були не солдати. Бо вже старші за віком. «Як прийшли до нас, то в той же день викинули грубку і піч, і поставили свої, такі добротні, з вогнетривкої цегли. І свої ліжка мали, такі, що складалися. А нам довелося перебратися на горище.»

Ще німці збудували електростанцію (залишки її фундаменту збереглися дотепер), проклали телефонний кабель під землею, замінили дерев'яні шпали на металеві (на відрізку залізниці, яка вела до лісу). Співрозмовник уточнює, що залізнична «вітка» була ще до війни, її проклали до кар'єру. Німці добудували її, і зробили ще одну. Вагони, замасковані зверху, заходили прямо в ліс. Навіть воду для станції німці привозили у спеціальних котлах (дід називає їх «тендерами», каже, що вона була з якимось каустиком і ще з чимось).

Що підземних бункерів справді було два, неважко пересвідчитися, бо дотепер збереглися їхні залишки. Один з них знаходився ближче до залізниці. Другий — біля самої дороги, яка веде на завод кісткового борошна. Останній менше зруйновало вибухом. Схоже, саме підземелля вціліло, бо глибина вирви не така вже й велика. А ні слідів підкопу чорних археологів, про що дехто твердить у Вінниці, ніде не видно. З лопатою до підземелля не підступишся —кругом такі бетонні глиби!.. Сховище дедалі більше стає схожим на смітник: скрізь купи пластику, скла...

Два роки тому, коли Михайло Корінець, який показував сліди ставки Герінга, ще працював тут лісником, то йому одного разу передали з Вінниці інформацію, що на ставці хтось веде підкоп. Зобов'язали негайно перевірити і доповісти. Коли добрався на місце, справді побачив декількох хлопченят. Вони, бідолаги, із зубилами намагалися вирубати з бетону металеві прути міцної німецької сталі. Нічого їм не вдалося, бо то непосильна робота не тільки для дітей.

Пан Корінець каже, що тепер, коли він вже на пенсії, перекваліфікувується на екскурсовода. То поляки приїхали (молодь здебільшого), просять покажіть, що воно і де. Приїздили й німці. З таким інтересом усе розглядають!..

Наші дівки Манька й Гуліта туди бігали

— Чого ходили? — перепитує Володимир Сторч.

— Чого-чого! Чухати ходили його. Видко, думали щось заробити.

— І що?

— Голими тікали звідти. Одна після того аборт зробила. Так що люди знали, коли він приїжджав. Це ж село. Але, кажуть, він тут довго не валявся. Точно був тоді, коли з Гітлером зустрічався у Стрижавці. Такі балачки ходили. А тепер уже пишуть, що справді так воно було — влітку 42-го фюрер приймав високих чинів з Берліна на «Вервольфі».

— А чого ви лазили за колючий дріт?

— Я ріс збитошним, кругом пхав свого носа. Не раз після того думав: це ж могли пристрелити. Як мені вдавалося через той дріт пробиратися!.. Я там ошивався кожен день. Знав маршрут вартових. Декого з них упізнавав. Думаю, вони мене, малого пастуха, так само запам'ятали.

Із дзеркальних кімнат малий Володька поцупив декілька цінних для нього речей. З раковин умивальників повиривав ланцюжки, на яких кріпилися пробки. Каже, що дуже гарні були. Схожі на дівочі коралі. Назбирав чимало лез. Ніяк не міг зрозуміти, нащо їх німці викидають. «У нас тоді понятія не мали, що це за такі бритовки гострі.» А ще на маршруті вартових попадалися цвяхи. Може, їх спеціально розсипали, хтозна. Отакий мав скарб після вилазки у «лігво» Герінга. За іронією долі, Сторч дотепер пасе там худобу. Тільки тепер у його череді лише одна корова.

Дуже добре пам'ятає, коли саме німці висадили в повітря ставку. Каже, було це рівно о першій годині дня. Числа і місяця не пам'ятає, а ось годину, коли це сталося, тримає в пам'яті дотепер. За його словами, вибух був сильний, але глухий.

Не вірить в те, що німці могли щось там лишити цінного. «Вони не такі дурні! Вони мали коли все вивезти. Сюди стільки машин проїжджало, я рахувати збивався.» Заперечує існування підземних ходів, які, за деякими припущеннями, вели від ставки до залізниці і навіть до аеродрому в Калинівці. «Якби такі були, я б їх обов'язково облазив...»

Гітлер з Герінгом дивилися у Вінниці балет

Михайло Климчук, за плечима якого уже 84 літ, у роки війни танцював у балетній групі тодішнього Вінницького театру опери і балету. Каже, що в період окупації люди ходили в театр частіше, ніж до війни. У репертуарі були відомі твори світової та російської класики. Два дні на тиждень артисти ставили вистави для німців. Співрозмовник каже, що більшість спектаклів ті сприймали на біс.

— Одного разу, коли ми зібралися на репетицію, — згадує Михайло Венедиктович, — на сцені несподівано з'явився німець.

Я його добре розгледів, бо стояв крайній, а він якраз зупинився біля мене. Упізнав його по кадрах документального кіно. Німці перед сеансами часто вихваляли себе у документальних кінокадрах. Зокрема, показували й нашу Стрижавку з «Вервольфом». Там я бачив Герінга. Тепер він стояв поруч зі мною.

Артистка на ім'я Катерина знала німецьку мову, тому одразу почала перекладати розмову фашиста. Він запитував, як нам тут живеться. Я боявся щось відповідати, щоб, бува, не втрапити в халепу. А потім Герінг і Гітлер дивилися балет «Бахчисарайський фонтан». Сиділи в так званій урядовій ложі, біля самої сцени. Ми думали, що, може, вилучать сцену із шаблями. Вони хоч і не справжні, а все-таки металеві. Але ні. Гітлер, схоже, спокійно почувався у Вінниці, коли, кажуть, навіть по місту їздив у кабріолеті з відкритим верхом.

До речі, після відвідання театру Гітлером і Герінгом артистам пошили нові костюми з французької тканини.

Наостанок про цікавість, яку, як уже згадувалося вище, виявляють іноземні туристи до ставки Герінга. Вони тим самим підказують нам ще один туристичний маршрут. Дивно, що ніхто дотепер не подумав про його відкриття. Така робота спонукала б до подальших досліджень подій, що відбувалися у ті роки на нашій території. Взятися б за неї по-справжньому нашим історикам! З більшим ентузіазмом це могли б зробити молоді дослідники минулих днів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: колишній лісник Михайло Корінець у ролі екскурсовода.

Фото автора.

■ НОВИНИ

Нафтосміттєзбиральник вирушив до Батумі

Донецька область. Маріупольський судноремонтний завод відвантажив теплоходом до порту Батумі (Грузія) морський нафтосміттєзбиральник. Це судно збиратиме й транспортуватиме нафтопродукти і сміття з поверхні води в портах і на рейді під час ліквідації аварій. Машина розвиває швидкість шість вузлів. Свого часу маріупольці були єдиними в Союзі постачальниками суден такого призначення. Дві сотні нафтосміттєзбиральників надійно працюють ось уже понад 30 років у портах країн СНД, Балтії, Куби, Індії, Польщі, Німеччини, Румунії, Болгарії.

Ліна КУЩ.

Прокуратура вимагає тепла для людей

Житомир. Хоч уже й випав сніг, понад півсотні житлових будинків та інших об'єктів в обласному центрі досі не опалюються. Це змушує громадян звертатися зі скаргами до вищих органів влади. Такий факт констатувала прокуратура міста, перевіривши, як у Житомирі почався опалювальний період. На ім'я міського голови направлено припис з вимогою негайно усунути порушення законодавства. У зв'язку з цим прокурор міста Олександр Котлярчук нагадав, що згідно з Законом України «Про місцеве самоврядування» саме міська влада має дбати про забезпечення енергоносіями соціально-культурних закладів та населення. А причиною того, чому люди досі мерзнуть, названо недостатній контроль з боку місцевої влади за діяльністю підприємства «Житомиртеплокомуненерго».

Олексій КАВУН.

Отрутохімікати залишилися ще від колгоспів

Тернопільська область. Працівники обласного управління МНС зібрали у Зборівському районі Тернопільщини майже чотири тонни отрутохімікатів, що залишилися ще з колгоспних часів. Донедавна для цього приїжджали фахівці з Шостки Сумської області, тепер загін створили місцеві «надзвичайники». Загалом в області виявили близько 200 тонн застарілих пестицидів. Торік у селі Маловодах Теребовлянського району отрутохімікати проникли у водоносні шари. Аналогічні випадки були у селах Монастириського і Підволочиського районів. Для їхньої утилізації потрібно понад два мільйони гривень. Цього року передбачено лише п'яту частину суми.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Товариство з обмеженою відповідальністю «Ісіда», юридична адреса: 83028, м. Донецьк, вул. Майська, 66, контактний телефон (факс): 387-11-32, оголошує про проведення відкритих торгів, які відбудуться 04.12.2007 р. об 11:00 год. за київським часом, за юридичною адресою підприємства, на закупівлю:

1. Вугілля марки Т, у кількості до 28 000 тонн на місяць.
2. Вугілля марки Г, у кількості до 19 000 тонн на місяць.
3. Вугілля марки Ж, у кількості до 2 000 тонн на місяць.
4. Промпродукт марки Ж (Г) у кількості до 3 000 тонн на місяць.
5. Мазут топковий М-100 у кількості до 500 тонн на місяць.

Вищенаведений товар має бути поставлений ТОВ «Ісіда» у строк з січня по березень 2008 р. включно, залізничним транспортом вантажною швидкістю до ст. Роти Донецької залізниці у строк дії пропозиції.

Тендерну документацію можна отримати протягом трьох робочих днів з дня отримання ТОВ «Ісіда» відповідного письмового запита за юридичною адресою підприємства. Кінцевий термін подачі тендерних пропозицій 03.12.2007 р. до 09.00 год.

Відповідальний за проведення торгів Мавродій Михайло Євгенович.

Телефон: (062) 387-11-32.

Постановою Господарського суду м. Києва від 24.10.2007 р. у справі №23/436-б ТОВ «Варіатон», м. Київ, вул. Рейтерська, буд. 35-А, код ЄДРПОУ 34620434, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «Стиліус» (м. Київ, вул. Артема, 37-41). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Згідно постанови господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1, тел. (0532) 610-421, факс (05322) 2-18-60) від 25.10.2007 р. по справі № 18/168 товариство з обмеженою відповідальністю «Діскус Т» (м. Полтава, вул. Ст. Кондратенка, 2, к. 6, код ЄДРПОУ 34962726) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Розпорядником майна призначено Плужника Максима Олександровича (ліцензія серія АБ 271527 від 15.11.05 р.), м. Полтава, вул. Міщенко, 2а, тел. 8 (0532) 506-269.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з моменту виходу оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 23.10.2007 р. у справі № 23/449-б приватне підприємство «Продбудінвест» (ЄДРПОУ 30116844, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, буд. 9-А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено товариство з обмеженою відповідальністю «Прилад Імпекс» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, ЄДРПОУ 32828922), тел. 8 (068) 806-44-09.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44-Б) від 15.10.2007 р. у справі № 23/409-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Промтекс» (м. Київ, вул. Братиславська, буд. 8) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий Дім «Укрпрофсервіс», м. Київ, вул. Січневого Повстання, буд. 3-Б, оф. 197, ЄДРПОУ 34809592), тел. 8 (068) 806-44-09.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 15.10.2007 р. у справі № 23/407-б приватне підприємство «Світ+» (03049, м. Київ, вул. Богданівська, буд. 3, оф. 17) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено товариство з обмеженою відповідальністю «Арена», ЄДРПОУ 34809592, м. Київ, вул. Січневого Повстання, буд. 3-Б, оф. 197), тел.: 8 (068) 806-44-09.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 15.10.2007 р. у справі № 23/408-б товариство з обмеженою відповідальністю «Форма-Буд» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, буд. 23-А, ЄДРПОУ 33544300) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено товариство з обмеженою відповідальністю «Сокіл» (03134, м. Київ, вул. Симиренка, 9, ЄДРПОУ 25265202), тел.: 8 (068) 806-44-09.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 03 жовтня 2007 року по справі № Б-16/63-21/209 Товариство з обмеженою відповідальністю «Кварта-Захід» (76019, м. Івано-Франківськ, вул. Воїнів-Інтернаціоналістів, 6, код ЄДРПОУ 30475549, рахунок №2600401542667 в «Укрексімбанк» м. Івано-Франківська, МФО 336688) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Сеника Романа Івановича (76008, м. Івано-Франківськ-8, а/с 26, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ №307297 від 07.03.2007 р.).

Встаньте, діти!.. Судді йдуть...

У Ромнах протестують медики. Не за себе — за дітей. Причиною непокори стало рішення тамтешньої міськради про передачу приміщення по вулиці Щучки, 4, судовим органам, прийняте роменськими депутатами наприкінці жовтня. Те саме триповерхове приміщення колишньої військової частини загальною площею понад 2,2 тисячі квадратних метрів, яке вже декілька років підряд ремонтується під дитячу поліклініку...

Відвоювала його у військових, а точніше, переконала їх передати в комунальну власність, нинішній головний лікар Роменської центральної лікарні Валентина Гунькова. Переконала, бо в Роменському районі ще за тих часів склалася критична ситуація із забезпеченням нормальних, цивілізованих умов з надання медичної допомоги дітям.

Згідно із санітарно-гігієнічними приписами в дитячій поліклініці на одне відвідування потрібно щонайменше 10 квадратних метрів поліклінічної площі. Виходячи з цих норм, у нині діючій, яка до того ж розташована у пристосованому приміщенні, за зміну можна приймати лише 9 (!) маленьких пацієнтів. Роменські лікарі, зважте, щоденно приймають 500—600. В яких умовах працюють? У «найсучасніших»... Тринадцять (!) вузькопрофільних лікарів «оздоровлюють» діток у чотирьох кабінетах, фактично на голові один в одного, десятеро педіатрів надають «допомогу» за «гнучким» графіком у двох кабінетах. А дільнична служба у складі 18 осіб взагалі розміщується в однокімнатних «хоромах» площею 12 квадратних метрів.

— Від такого «ноу-хау» ледь не заплакала комісія на чолі з головою українського представництва ЮНІСЕФ Джеремі Хартлі, яка відвідала дитячу поліклініку в серпні нинішнього року в рамках програми ЮНІСЕФ «Місто дружнє до дитини», — згадує Валентина Гунькова. — Саме вона і звернулися з проханням до міського голови Павла Помарана зважити на ситуацію в медичному відношенні, надати пріоритети дітям і передати приміщення під дитячу поліклініку.

Представників міжнародної організації зрозуміти неважко. У старому приміщенні дитячої поліклініки неможливо створити навіть елементарних гігієнічних умов, а мами з дитячими візочками — у спеку, дощ, мороз — годинами змушені чекати прийому лікаря на вулиці.

Тим часом колектив центральної райлікарні (а це більш як 1200 працюючих), якому пообіцяли передати приміщення (до того ж пам'ятку архітектури. — **Авт.**) під дитячу поліклініку ще Бог знає коли, з готовністю відпрацював на його ремонті 20 суботників, й упродовж п'яти років перераховував свій одноденний заробіток. Ще близько півмільйона гривень на його ремонт надійшло з обласного бюджету і ще майже половину цієї суми головний лікар Валентина Гунькова назбирала у меценатів по всій Україні. Допомагали хто чим міг: трубами, батареями опалення, металом, всім, що могли пожертвувати на благородну справу. Важливо й те, що реконструкцію будівлі під дитячу поліклініку включено до державної програми «Діти України».

І ось у червні навколо будівлі почалася незрозуміла метушня, після чого містом поповзли чутки, що на пам'ятку архітектури накинули оком представники третьої влади з Роменського міськрайсуду. Медики одразу забили на сполох. Спочатку написали листа до міського голови Павла Помарана, під яким поставили свої підписи 647 людей. В очікуванні відповіді збігло чотири місяці, а роменський чільник наче півметрового гвіздка проковтнув. Водночас знехтував і декілька приписів Роменської міськрайонної прокуратури про поліпшення умов надання медичної допомоги дітям, як і пораду обласного керівництва не рубати з плеча, а приділяти більше уваги оздоровленню підростаючого покоління. Ні, на словах голова запевнив начальство, що піклуватиметься про всіх роменських дітлахів як про своїх рідних. Такими обіцянками, до речі, під час минулорічних передвиборних перегонів він «частував» роменський електорат, у тому числі й колектив райлікарні, коли обіцяв гори звернути для розв'язання проблеми медичного закладу на користь дітей. А коли дійшло до справи — зник з горизонту: 25 жовтня, саме в день сесії Роменської міськради поїхав до Сум на колегію обласної державної адміністрації. А наступного дня, після «епохального» рішення депутатів про передачу приміщення судочинним органам, невинно розводив руками: мовляв, я не я і хата не моя.

— До речі, Помаран не перший, хто зазіхає на це приміщення, — розповіла мені Валентина Гунькова. — Один із його попередників (нині ходить у радниках Президента України. — **Авт.**) так хотів облаштувати в цій будівлі готельний комплекс, приправлений казино, що за допомоги «експертів» навіть «виявив» у ньому деревний грибок. Але тоді громадськість відбила у нього комунальне майно.

Є надія, що роменці не відступлять і цього разу. Звістка про те, що міські депутати, по суті, знехтували потреби дітвори району, приголомшила не лише колектив Роменської райлікарні, а й усю громадськість і району, й області, і та стала на захист дітей. Тож за два дні після прийняття «історичного» рішення панам депутатам разом із міським головою довелося давати задній хід: зупинити його дію. Пан Помаран, аби вийти сухим з води, тепер співає іншої, мовляв, поверхово підійшли до розв'язання актуальної проблеми. Утім, навряд чи хто з роменців серйозно прийме на віру чергове нещире виправдання міського голови.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

«Серпанковий» художник

■ ВИСТАВКИ

У Кіровоградському обласному художньому музеї відкрито виставку робіт заслуженого художника України Бориса Вінтенка — з нагоди його 80-річчя. Уже п'ять років митця немає. Але земляки свято шанують пам'ять про нього і люблять його картини.

Нинішня виставка — не весь доробок художника. Це просто неможливо, бо його полотна зберігаються у різних зібраннях. Мистецтвознавці називають його співцем степової Кіровоградщини. Картини Бориса Вінтенка — це літопис життя, це історія області і країни. Навіть виконані ним портрети орденоносців, Героїв Соціалістичної Праці сприймаються і сьогодні не як ідеологічні маски, а як образ України другої половини XX століття — в людях, подіях, фактах.

Вінтенко завжди мав власні погляди на життя, показував у картинах своє бачення подій і людей. Завжди залишався самим собою — патріотом України.

Учився він в Одеському художньому училищі імені Грекова. Низка полотен, саме тих, які найбільше захоплюють глядачів, виконана художником у власній манері, яку називають «серпанковою». Завдяки цій серпанковості пейзажі Вінтенка сприймаються як легке марево, видіння. А в тому серпанку — скіфські кургани з кам'яними бабами, прадавні степи, сільські краєвиди. Степова Кіровоградщина — особлива, найзначніша частина його творчості.

На відкриття виставки зібралися сотні прихильників творчості Бориса Вінтенка. Серед них — голова обласної організації Спілки художників Михайло Надеждін, заступник голови облради Яків Бондар і син художника, теж художник Юрій Вінтенко, який подарував музеєві автопортрет батька.

Петро МЕЛЬНИК.

На знімках: біля картин Бориса Вінтенка; квіти біля автопортрета художника.

Фото автора.

Національне агентство екологічних інвестицій України

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

Відділ національної системи оцінки і обліку - головний спеціаліст, провідний спеціаліст.

Управління розвитку екологічного ринку - начальник Управління, начальник відділу розвитку національного ринку парникових газів, головний спеціаліст відділу розвитку національного ринку парникових газів, провідний спеціаліст відділу розвитку національного ринку парникових газів.

Сектор міжнародного співробітництва - завідуючий сектором, головний спеціаліст, провідний спеціаліст.

Відділ економіки, фінансів і контрольно-ревізійної роботи - головний спеціаліст, провідний спеціаліст.

Відділ забезпечення діяльності Агентства - начальник відділу, головний спеціаліст, провідний спеціаліст.

Вимоги до кандидатів: громадянство України, вища освіта відповідного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, стаж роботи, володіння державною мовою, вміння працювати на комп'ютері.

Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про конкурс **за адресою:** Київ, вул. Урицького, 35.

Повна інформація про перелік посад, кваліфікаційні вимоги до кандидатів та умови конкурсу - за електронною адресою **(www.neia.gov.ua) та за телефоном 206-31-22.**

Господарський суд Миколаївської області Постановою:

— від 31 жовтня 2007 року (справа № 5/775/07) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «ДО-ОПТСОЮЗ», ЄДРПОУ 34851754, м. Миколаїв, вул. Артилерійська, 10;

— від 01 листопада 2007 року (справа № 14/658/07) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Турбоенергокомплект», ЄДРПОУ 30738612, м. Миколаїв, вул. Турбінна, 15.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, оф. 72, к. т. (0512) 36-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 23.07.2007 р. порушив справу про банкрутство № 42/155Б у відношенні Старобешівського комбінату комунальних підприємств (Донецька область, Старобешівський район, смт. Старобешеве, пров. Гаражний, 2, код ЄДРПОУ 03343290, МФО 334765, р/р 26001301845230 у Філії Старобешівського відділення ПІБ м. Комсомольська). 23.07.2007 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено Іванова Олексія Володимировича (ліцензія № 347232, 83055, м. Донецьк, пр. Театральний, 21/404). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 23.10.2007 р. у справі №23/447-б ТОВ «Фортуна-Трейдінг», м. Київ, вул. Предславинська, 34-Б, код ЄДРПОУ 33743557, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «Тенакс-2005» (м. Київ, вул. Павла Пестеля, 11). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 01.11.2007 р. по справі № 2/513/07 визнав Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Нечаяне» (57140, с. Нечаяне Миколаївського району Миколаївської області, код ЄДРПОУ 32255960, р/рах. 26001300488 у філії «Ощадний банк України» № 5421 в м. Миколаєві, МФО 386229) банкрутом і розпочав ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ханенка Антона Павловича (ліцензія АБ № 116228 від 17.01.2005 р.), 54001, м. Миколаїв, а/с 101, тел. (0512) 34-35-45; 8-050-337-13-34.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 18.10.2007 р. у справі № 6/127-07, відповідно до ст. ст. 6, 11 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом СПД - фізичну особу Лустенко С. А. та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Линов Вячеслав Михайлович (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України АБ № 271500 від 26.10.2005 р. (адреса: 40012, м. Суми, вул. Харківська, 122, 3-й поверх, т. 8 (0542) 655-170.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, просп. Шевченко, 18/1) від 05.07.2007 р. порушено справу № 8/285-07 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю агрофірма «Річки» (41832, Сумська обл., Білопільський р-н, с. Річки, код 30196647, р/р 260073303 в СОД «Райффайзен Банк «Аваль», МФО 337483) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лісовенко Олександра Олександровича (40035, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 5, офіс 22, ліцензія серія АВ № 307355 від 15.03.07 р.). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 24.10.2007 р. у справі №23/435-б ТОВ «Брізоль», м. Київ, вул. Михайла Грушевського, 28/2, н/п №43, код ЄДРПОУ 31238881, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «Нота-Преміум» (м. Київ, бул. Дружби Народів, 10). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області від 23.10.2007 р. по справі №45/14б визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Товариства з обмеженою відповідальністю Науково-виробничого об'єднання «Істок», м. Донецьк, код ЄДРПОУ 31708987, юридична адреса: 83102, вул. Стадіонна, 28, м. Донецьк.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Кондратьєва Марина Володимирівна, ліцензія №116160.

Претензії приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення за адресою: 83086, вул. Горького, 34, м. Донецьк.

Господарський суд міста Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою по справі №43/599 від 31 жовтня 2007 року визнав банкрутом Дочірнього підприємства «ТАКС КОНСАЛТІНГ УКРАЇНА», юридична адреса: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 24, код ЄДРПОУ 32381442 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Нестеренко Романа Вячеславовича, м. Київ, вул. Антонова, 37, кв. 1.

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, буд. 4), Постановою від 11.10.2007 року по справі № 25/241/07 визнано банкрутом Приватне підприємство «ПРОМ», код ЄДРПОУ 33004363, 69063, м. Запоріжжя, вул. Чекістів, 27/70 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Багмета Сергія Володимировича, ліцензія арбітражного керуючого АВ № 347107 від 23.07.2007 р. (69104, м. Запоріжжя, а/с 1064).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування за адресою: 69104, м. Запоріжжя, а/с 1064, т (0612) 173340, 176617.

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) Постановою від 23.10.2007 р. по справі № 11/28, визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Кіровоградрембуд» (25006, м. Кіровоград, вул. Леніна, 64) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Шепотинник Валентину Миколаївну (ліцензія серії АБ № 216892 від 05.04.2005 р., адреса: 25006, м. Кіровоград, вул. Дзержинського, 64-А, тел./факс (0522) 24-95-04).

Постановою Господарського суду Миколаївської області від 31.10.2007 року по справі № 2/720/07 визнано банкрутом ТОВ «ВН - Промспецпрогрес» (ЄДРПОУ 34851780) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 31.10.2007 р. по справі № 2/721/07 визнано банкрутом ТОВ «Вальд - Компані» (ЄДРПОУ 34706867) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Цукіру Михайла Вікторовича (ліцензія АБ № 271505 від 16.11.2005 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту друку оголошення, за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карапенка, 2/1, кв. 41.

Інформаційне повідомлення в ЗМІ

Шановні позичальники АКІБ "УкрСиббанк", що уклали з нашим Банком кредитні договори, за якими процентна ставка розраховується та встановлюється на підставі ставок LIBOR/EURIBOR!

Повідомляємо Вам, що з "16" листопада 2007 р. для нарахування відсотків за такими кредитними договорами АКІБ "УкрСиббанк" застосовуватиме ставки LIBOR/EURIBOR у розмірі:

LIBOR					
Термін/ Валюта	**1M**	**3M**	**6M**	**9M**	**12M**
USD	**4.6875**	**4.8775**	**4.84625**	**4.78438**	**4.74563**
EUR	**4.15**	**4.59875**	**4.6175**	**4.62375**	**4.62938**
CHF	**2.27333**	**2.75833**	**2.89**	**2.9475**	**2.9975**
EURIBOR					
Термін/ Валюта	**1M**	**3M**	**6M**	**9M**	**12M**
EUR	**4.15**	**4.598**	**4.618**	**4.626**	**4.63**

Виходячи з вказаних розмірів ставок LIBOR/EURIBOR, будуть переглянуті процентні ставки за діючими кредитними договорами, термін перегляду ставки яких, згідно умовам договору, доводиться на період з "16" листопада 2007 р. по "30" листопада 2007 р.

Голова Правління АКІБ "УкрСиббанк" О.Є. Адаріч

Ліцензія НБУ № 75 від 24.12.2001р.

ТОВ «Софран-Агро»

повідомляє, що наступні загальні збори товариства відбудуться 9 грудня 2007 року.

Місце проведення зборів: Житомирська область, Бердичівський район, село Радянське, вулиця Луганська, 101 а.

Час початку зборів: 10 год. 00 хв.

Реєстрація учасників зборів: о 9 год. 45 хв.

Порядок денний:

1. Звіт про результати діяльності товариства у 2007 році.
2. Питання діяльності товариства у 2008 році.
3. Кадрові питання.

Постановою господарського суду Закарпатської області від 06.09.2007 р. по справі № 6/219, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Чопського виробничого управління житлово-комунального господарства (Закарпатська обл., Ужгородський район, м. Чоп, вул. Головна, 43; код в ЄДРПОУ 03344415).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дідича Михайла Андрійовича (ліцензія серія АБ № 116176 від 20.01.2005 р.); адреса ліквідатора - поштове відділення № 18, а/с 82, пр. Свободи, 3, м. Ужгород, 88018. Тел./факс (031-2) 67-29-21).

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 08.10.2007 р. порушив справу №27/214Б про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Зоря» (84187, вул. Леніна, 1, с. Малинівка, Слов'янський район, Донецька обл., код ЄДРПОУ 00697366, р/р 260099801005 у Слов'янському відділенні «Укрсоцбанк», МФО 334226) із 08.10.2007 р. ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Максимов Ілля Миколайович, ліцензія №158251, адреса: 84333, м. Краматорськ, а/с №1636.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) 23 жовтня 2007 року порушено справу про визнання банкрутом Приватного підприємства «Вербівчани» (код ЄДРПОУ 32226353, с. Вербівка, Ружинський район Житомирської області, р/р 260023620 у Бердичівському відділенні Житомирської дирекції ощадбанку №73, МФО 371018).

Ліквідатором призначено ДПІ у Ружинському районні за адресою: смт. Ружин, вул. Бірюкова, 2).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 10.10.2007 року по справі №23/403-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія «Анаві» (03115, м. Київ, Площа Святошинська, 1, кв. 272, п/р №26008012113 КФ ХАК «Зембанк», МФО 319081, код ЄДРПОУ 34584695).

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Інноваційно-впроваджувальний центр «Інтелект» (01012, м. Київ, а/с 85).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) постановою по справі № 20/52б від 25.10.2007 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Угле-Дар», розташоване за адресою: 94420, м. Суходільськ Луганської області, вул. Шосейна, буд. 159, код ЄДРПОУ 32550774, р/р № 26000656328640 в Луганській обласній філії АКБ «Укрсоцбанк» м. Краснодон, МФО 304018, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором по справі № 20/52б призначений арбітражний керуючий Клименко Михайло Анатолійович (ліцензія серії АВ № 081182 від 08.08.2006 р.), який мешкає за адресою: 93108, м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, буд. 312, кв. 17).

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 06.11.2007 р. по справі №Б 15/24/257-05 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ДОКП «Облпаливо», код ЄДРПОУ 01884544, адреса: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 56.

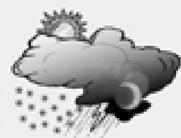
Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, тел.: (0562) 792-53-18, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

В зв'язку з втратою ліцензії ВАТ «Південьстальмонтаж», серія АБ № 105022 від 24 травня 2005 р., вважати її недійсною.

Господарським судом Черкаської області, 16.10.2007 р. прийнята постанова у справі № 10/872, про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури відносно СТОВ «АО Україна», код 32015919, с. Степанці Канівського району, Черкаської області. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кугота Ігоря Петровича (тел. 8 (098) 475-67-76; 20700, м. Сміла, вул. Колгоспна, 12.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 16.10.2007 р. у справі № 15/612-б Адвокатське об'єднання «Київська спілка адвокатів» (ідентифікаційний код — 25881970; 04080, м. Київ, вул. В. Хвойки, буд. 15/15) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено фізичну особу — підприємця Гончарова Віктора Івановича (03127, м. Київ, вул. Васильківська, буд. 53, корп. 3, кв. 29).

СПОРТ

ВІВТОРОК, 13 ЛИСТОПАДА 2007 ■ № 208 (4208)

14 листопада **в Україні місцями невеликий мокрий сніг. Температура вночі 1—6 градусів морозу, вдень від 2 градусів морозу до 3 тепла (в Карпатах вночі 5—10 градусів морозу, вдень 2—7 градусів морозу), у південних та східних областях вночі та вдень від 3 градусів морозу до 4 — тепла**

Що може бути краще за негоду...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 16-й тур.

«Харків» — «Чорноморець». 1:1. 2 000 глядачів. **Голи**: Самборський, 55 — Коритько, 27 (п).

«Таврія» — «Закарпаття». 4:1. 3 500. Ідагор, 5, Любенович, 65, Гоменюк, 80, Ковпак, 89 — Ксьонз, 11.

«Карпати» — «Металург» (Запоріжжя). 1:3. 2 700. Худоб'як, 1 — Квірсквелія, 31, Чілядзінський, 42, Сілюк, 65.

«Металург» (Донецьк) — «Арсенал». 1:2. 1 000. Міту, 66 — Жоземар, 18, Закарлюка, 54.

«Кривбас» — «Дніпро». 1:2. 8 200. Костишин, 67 —Самодін, 44, Воробей, 61.

«Нафтовик-Укрнафта» — «Металіст». 0:2. 4 500. Слюсар, 44, Антонов, 85. **Не реалізовано пенальті:** Олійник («Нафтовик», 17).

«Зоря» — «Ворскла» — матч не відбувся.

«Динамо» (Київ) — «Шахтар» (Донецьк). 2:1. Голи: Бангура, 44, 53, Жадсон, 47(п).

«Динамо»: Шовковський, Допілка, Діакате (Нінкович, 29), Ващук, Гавранчич, Каддурі, Гіоане, Корреа, Гусєв (Мілевський, 68), Рінкон (Шацьких, 90+3), Бангура. **Тренер** — Олег Лужний.

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Чигринський, Єзерський, Рац, Гюбшманн (Лукареллі, 69), Дуляй (Левандовський, 46), Фернандіньо, Жадсон (Вілліан, 73), Гладкий, Брандау. **Тренер** — Мірча Луческу.

Попереджено: Брандау, 35, Допілку, 45, Гіоане, 67, Лукареллі, 80.

Арбітр — Клаус Бо Ларсен (Данія).

Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 5 000 глядачів. Сильний сніг. Мінус 4 градуси.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**13**	**1**	**2**	**35—11**	**40**
2. «Дніпро»	**12**	**1**	**3**	**28—15**	**37**
3. «Динамо»	**10**	**3**	**3**	**27—15**	**33**
4. «Металіст»	10	3	3	26—15	33
5. «Чорноморець»	7	3	6	16—14	24
6. «Таврія»	7	3	6	20—22	24
7. «Кривбас»	6	2	8	21—22	20
8. «Арсенал»	5	4	7	25—23	19
9. «Металург» Зп	5	4	7	14—17	19
10. «Зоря»	5	2	8	13—20	17
11. «Харків»	4	5	7	12—17	17
12. «Металург» Д	3	8	5	18—19	17
13. «Закарпаття»	3	5	8	10—22	14
14. «Ворскла»	2	8	5	9—15	14
15. «Карпати»	**3**	**4**	**9**	**12—25**	**13**
16. «Нафтовик»	**2**	**4**	**10**	**7—21**	**10**

Бомбардири: Гладкий («Шахтар») — 12 м'ячів, Косирін («Металург» Д) — 10, Бангура («Динамо»), Селезньов («Арсенал»), Гоменюк («Таврія») — по 8.

Погоді було абсолютно байдуже, що в українському чемпіонаті відбувався черговий тур. Тому в Донецьку був туман, який, вважають, допоміг київським «канонірам» переграти «Металург». А в Харкові місцевому клубу і одеситам довелося грати на «ковзанці». Полтавці й гогодів не дісталися до Луганська. І тепер їхню долю вирішуватимуть на засіданні бюро ПФЛ.

А столицю завалило снігом. І питання проведення матчу між «Динамо» і «Шахтарем» стояло як ніколи гостро. Однак арбітр і делегат ФФУ дали добро. Щоправда, Мірча Луческу зауважив, що таки треба було перенести зустріч. Але, якщо цього не зробили, то варто було б ліпше почистити поле. Але, як його вичистиш, коли з неба невпинно валить сніг?

До речі, після поєдинку Брандау і Даріо Срна зазначили, що обидві команди знаходилися в однакових умовах. Отож на результат вплинули інші чинники, не погодні. Треба віддати належне обом командам. Гравці у переважній більшості виявили завидні бійцівські якості і твердий характер. Діяли з величезним бажанням. Однак вольові якості виявилися кращими у господарів.

Вони відкрили рахунок під завісу першого тайму, провівши за складних умов ефектну комбінацію. А одразу після перерви «гірники» відігралися. Датський арбітр Бо Ларсен побачив порушення правил Допілкою проти Гладкого і призначив пенальті. Хоча таке рішення викликало великі сумніви. Навіть донеччани намагалися відійти від цієї ситуації. Мовляв, треба ретельно переглянути момент. Але нам здалося, що більше правила порушував... форвард.

Утім, кияни довго не сумували, а швидко знову вийшли вперед, впіймавши суперника на контратаці. Знову красивий удар Бангури низом, м'яч влучив у низ стійки воріт і відскочив у сітку.

Після цього обидві команди, не збавляючи темпу, боролися до останньої миті. Мали кілька нагод забити. Однак все так і завершилося.

Мірча Луческу:

— На такому полі потрібно грати дуже жорстко. Зважу на те, що «Динамо» мало серйозну мотивацію — скористатися шансом зачепитися за боротьбу за лідерство. Природно, вирішальними стали бійцівські якості. Коли ми пропустили першого м'яча, Дуляй елементарно не поставив жорстко ногу. Тож Гіоане виграв у нього боротьбу і віддав передачу на Бангуру.

Про Гіоане скажу окремо. Він намагався діяти по всьому полю, встигав і забирати м'ячі, і передачі робити. І це після кількарічної хвороби, коли він довго не грав. Але повернувся у футбол і показав себе лідером.

Вважаю перемогу «Динамо» заслуженою. Господарі показали характер, більше жертвували собою. Природно, що везіння завжди на боці сміливих.

— Прокоментуйте, будь ласка, суддівство.

— Либонь, арбітр зробив якісь помилки. Стосовно пенальті потрібно проаналізувати момент. На такому полі судити було дуже складно, але рефері з своєю роботою впорався.

Олег Лужний:

— Хочу подякувати справжнім уболівальникам, котрі, незважаючи на погоду, прийшли на стадіон. І, звичайно, своїм гравцям. Вони повністю виконали установку на гру.

— У чому полягала та установка?

— Вона може бути одна — тільки перемогти. Щодо тактики: в пас на засніженому газоні не пограєш. Передачі можна було робити лише за спину оборонцям і потім атакувати їх. Усе просто: менше коротких передач — менше помилок.

— Якщо тренер «Роми» подивиться відеозапис сьогоднішньої зустрічі, чи зміниться його думка про гру «Динамо»?

— Коли він її й подивиться, то нічого не побачить (сміється).

— Після поєдинку в Манчестері ви сказали, що Бангура зараз не в формі. Але він потрапив до «основи» в грі проти «Шахтаря»?

— А він мені пообіцяв, що заб'є два м'ячі. Так і сказав: якщо випустите мене, обов'язково заб'ю...

...Трибуни голосно скандували «Лужний, Лужний!». Це була найвища оцінка. Либонь, динамівські прихильники сподіваються, що питання з тренером вирішиться якнайшвидше. І більшість із них бажає бачити на цій посаді саме Лужного.

На знімку: Бангура забиває!

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

Турнірна хроніка

Плавання. Москва (Росія). Кубок світу у 25-метрових басейнах. Ірина Амшеннікова з України виграла три золоті медалі: на дистанціях 50, 100 і 200 метрів на спині.

Спортивна гімнастика. Глазго (Шотландія). Етап Кубка світу. Дві нагороди — в активі Дарини Згоби: срібна на брусах і бронзова на колоді. Ще одна «бронза» дісталася нашій Марині Костюченко за опорний стрибок.

Баскетбол. Чемпіонат країни. «Київ» — БК-93 «Пульсар» (Рівне). 95:60. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Кривбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг). 91:73. «Миколаїв» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 80:75. «Сумихімпром» — «Одеса». 95:90. «Будівельник» (Київ) — «Черкаські мавпи». 75:90. «Хімік» (Южний) — «Політехніка-Галичанка» (Львів). 71:89.

Після шести турів без очкових втрат «Азовмаш» і «Київ». Вони очолюють турнірну таблицю. Третє — четверте місця ділять «Черкаські мавпи» і «Дніпро», які мають по чотири перемоги та по дві поразки.

Гандбол. **Кубок ЄГФ**. Запорізький «Мотор» вийшов до однієї восьмої фіналу. Наш клуб здолав нідерландський «Ван дер Вурт» — 33:18 і 30:19. Ігри одніеї восьмої змагань проходитимуть у лютому наступного року. **Кубок кубків**. 1/16 фіналу. Ірпінська команда «Податкова академія» вдома і в гостях переграла турецький клуб «Чанкая» відповідно — 38:23 і 28:22 і продовжить виступи. **Кубок виклику**. Спортовки київського «Спартака» також порадували своїх уболівальників. У третьому раунді змагань столична команда двічі взяла гору над македонським клубом «Університет Стружа» — 33:18 та 31:25. Киянки крокують далі.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. «Сокіл» (Київ) — «Рязань». 2:3 (овертайм). 2:3 (булліти).

Футбол. Пітерський «Зеніт», капітаном якого є українець Анатолій Тимощук, уперше в своїй історії виборов звання чемпіона Росії. Такий результат йому забезпечила мінімальна виїзна перемога в останньому турі над раменським «Сатурном» — 1:0. «Срібло» дісталося московському «Спартаку» (в його складі грає наш Максим Калиниченко), який у столичному дербі був сильнішим за «Динамо» — 2:1. Московський ЦСКА в гостях взяв гору над казанським «Рубіном» — 1:0 і заволодів бронзовими медалями.

Дзюдо. Надвірна (Івано-Франківська область). За підтримки НОК України тут відбувся міжнародний турнір на призи срібного призера XXVIII літніх Олімпійських ігор Романа Гонтюка. Майже двісті юнаків і дівчат 1991-1993 і 1994-1996 року народження з Грузії, Узбекистану, Молдови, Києва, Львова, Чернівців, Хмельницького, Луцька, Тернополя, Кам'янця-Подільського та Івано-Франківської області змагалися за нагороди.

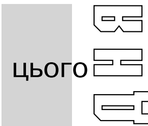
Сам Роман Гонтюк виходив на татамі і провів показові сутички з учасниками. У підсумку жодна команда не залишилася без нагород і подарунків. Юні спортовці поверталися додому у чудовому настрої і з надією знову взяти участь у турнірі в гостинному Прикарпатті.

На знімку: під час показового уроку дзюдо.

Фото НОК України.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

13 ЛИСТОПАДА

■ **1857.** Народився Михайло Халанський, український та російський фольклорист і мовознавець. Закінчив Харківський університет, був його професором. ■ **1918.** Таємна нарада Українського національного союзу. Створення Директорії УНР. Рішення про збройне повстання проти влади П. Скоропадського. ■ **1918.** Уряд Радянської Росії анулював Брестський мирний договір. ■ **1920.** У Криму тривала Перекопсько-Чонгарська операція — наступ червоних військ у союзі з повстанцями Нестора Махна проти білої армії барона Врангеля. ■ **1959.** Введено в дію Новокриворізький гірничо-збагачувальний комбінат. ■ **1975.** Померла російська поетеса Ольга Берггольц. Саме їй належать слова «Ніхто не забутий і ніщо не забуте».

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків

Зам. 9-1-176

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3955

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

